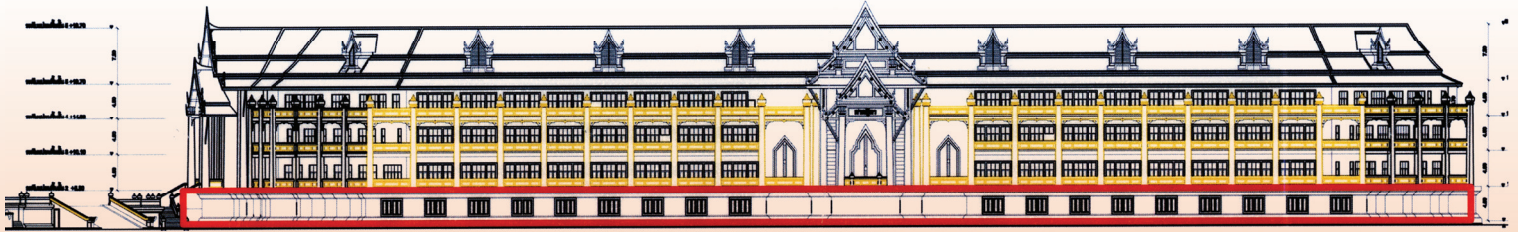

Hi^{GH} Court

จุฬารศาลฎีกา

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 เมษายน - มิถุนายน 2561

บทสัมภาษณ์ประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา

บทสัมภาษณ์ประธานศาลอุทธรณ์
คดีค้าขายพิเศษ

บทสัมภาษณ์อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกา
และการค้าระหว่างประเทศ

รูปด้านทิศเหนือ

รูปด้านทิศตะวันออก

รูปด้านทิศใต้

รูปด้านทิศตะวันตก

สัมภาษณ์

กฏแห่งการสันนิษฐาน

สอบอย่างไรให้ได้ทุน

ศาลฎีกากับการนำกฎหมายระหว่างประเทศ

มาใช้ในการตีความกฎหมาย

หลักกฎหมายการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา

รอบรู้วขจร

The Supreme Court Building

บก.ัททนาย

เมื่อต้นเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา บก. ได้รับโอกาสจากผู้บังคับบัญชาให้เดินทางไปราชการ ศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่นกับคณะผู้พิพากษาหัวหน้าคณะชั้นต้นที่อบรมจบไปแล้ว ได้ไปพบเห็นข่าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่เกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นเพื่อตอบสนองการใช้งานในชีวิตประจำวันได้สะดวกรวดเร็วขึ้นมากมาย จนนึกขึ้นชมในความเป็นนักประดิษฐ์ของชาวญี่ปุ่น ซึ่งเข้ากับธีม (Theme) ของเนื้อหาในจุลสารศาลฎีกา High Court เล่มนี้ กอง บก. ยกพื้นที่ให้แก่คดีทรัพย์สินทางปัญญา และคดีการค้าระหว่างประเทศ สำหรับคดีประเภทนี้ถือเป็นคดีชำนาญพิเศษ ซึ่งทั้ง 3 ชั้นศาลมีหน่วยงานและกฎหมายเฉพาะสำหรับการพิจารณาพิพากษาคดี บก. ถือโอกาสไปสัมภาษณ์ท่านผู้บริหารที่ดูแลรับผิดชอบคดีนี้ในทุกชั้นศาล ตั้งแต่ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง ท่านประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ และท่านประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา มีฎีกาที่น่าสนใจทั้งคดีทรัพย์สินทางปัญญา และคดีการค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังได้รับเกียรติจากท่านวิชัย อริยะนันท์ทกะ ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และท่านภัทรศักดิ์ วรรณแสง ผู้พิพากษาศาลฎีกา ส่งบทความที่น่าสนใจมาลงให้อ่านกัน คอลัมน์ปกิณกะมีเทคนิคดี ๆ ในการเตรียมตัวสอบชิงทุนของเจ้าหน้าที่ศาลฎีกาคนเก่งมาบอกเล่า คอลัมน์เทคโนโลยีก็มีเรื่องการเป็นยูทูบเบอร์ (YouTuber) ที่น่าสนใจสำหรับคนที่ชอบเล่นยูทูบ คอลัมน์นิสต์ประจำอย่างท่านคมน์ทงชัย ฉายไพโรจน์ก็ส่งบทความเรื่องกฎแห่งการสันสเทือนมาลงไว้อย่างน่าสนใจ ติดตาม คอลัมน์ถามมาตอบไปก็มีปัญหาที่ศาลล่างถามมาเช่นเดิม ตบท้ายด้วยการพาท่านผู้อ่านไปทานของอร่อยจากร้าน Phada House ในสไตล์ Homemade ในคอลัมน์รอบรู้ชวนอร่อย จะเห็นได้ว่าเนื้อหาสาระจุลสารของเราเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ ส่วนจะเด็ดเพียงใด ขอเชิญทุกท่านเปิดอ่านได้ตามอัธยาศัยเลยครับ

ID Line: ruangsit2550

บทความ ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในจุลสารศาลฎีกา เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งศาลฎีกา และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

3	กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา
4 - 5	บทสัมภาษณ์อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
6 - 7	บทสัมภาษณ์ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ
8 - 9	บทสัมภาษณ์ประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา
10 - 11	ฎีกาน่าสนใจ
12 - 13	ศาลฎีกากับการนำกฎหมายระหว่างประเทศมาใช้ในการตีความกฎหมาย
14 - 15	หลักกฎหมายการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา
16	ปกิณกะ : สอบอย่างไรให้ได้ทุน
17	การเป็นยูทูบเบอร์ (YouTuber)
18 - 19	กฎแห่งการสันสเทือน
20 - 21	รอบรู้ศาลฎีกา
22	ถามมา-ตอบไป
23	รอบรู้ชวนอร่อย ร้าน Phada House

คณะทำงาน

บรรณาธิการ : นายเรืองสิทธิ์ ตันกาญจนานุรักษ์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : นางสาวสุวัฒนา จิตสมานกุล

คณะทำงาน : นายมงคล ลี้มแหลมทอง • นางสาวภาวิณี สุชีทรัพย์

นางสาววราวุธ พุ่มศิริ • นางสาวชนิดาภา บุญญาภิสมภาร

นายรัฐพล ทองมาก • นางสาวแสงเดือน ยิ่งสัมพันธ์เจริญ

นางพัชรินทร์ นิธิพิเชฐ • นางสาวศุกลภัทร วัฒนราชฤทธิ์

นางกาญจนา สุขไพเราะ • นางสาวสุธินี ฤกษ์วาทินกุล

นางโชติมา อินทร์ธิดาช • นางสาวกัญญา นาคอาจหาญ

นางสาวพูนทรัพย์ นรมิตร • นางสาวรัตติรินทร์ อาริยะวีรากุล

นายสกนธ์ เรืองนุ่ม (ออกแบบ, ประสานงาน)

นางสาวพรประภา ทรงฤกษ์ (พิสูจน์อักษร)

กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

ทรัพย์สินทางปัญญาเป็นเรื่องไม่ไกลตัว ที่พบตั้งแต่ ต้นนอนจนเข้านอน โดยดูได้จากการใช้ชีวิตประจำวัน ตั้งแต่เช้าจะใช้ ยาสีฟันยี่ห้อใด วันนี้ซื้ออะไร หรือก่อนนอนควรดื่มนมรสไหน ผลิตภัณฑ์โดยบริษัทใดที่ติดต่อสุขภาพ ใครที่เป็นเจ้าของสิทธิ ผู้ประดิษฐ์ หรือผู้สร้างสรรค์ย่อมต้องการหวงกันผลงานของตนไว้ ใครจะนำไปใช้ต้องจ่ายค่าตอบแทน หรือได้รับอนุญาตเสียก่อน จึงเป็นที่มา ของหลักการความสมดุลของบุคคล 2 ฝ่าย คือผู้ผลิตคิดค้นสิ่งใหม่ สู้ตลาดกับผู้ใดที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เรื่องทรัพย์สิน ทางปัญญาจึงเกิดเป็นคดีความในชั้นศาล และเจรจาการค้าระหว่าง ประเทศ

ปัจจุบันกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาที่บังคับใช้มี 7 ฉบับ ซึ่งในทางสากลจัดเป็นทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Industrial Property) ได้แก่ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 พระราช บัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. 2543 พระราช บัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 พระราชบัญญัติความลับ ทางการค้า พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 กับลิขสิทธิ์ ซึ่งออกเป็นพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 อีกฉบับที่ไม่อยู่ใน 2 ประเภทดังกล่าว คือพระราช บัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. 2542 แต่จะกล่าวถึงกฎหมายที่มี การฟ้องคดีส่วนมากในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง ประเทศกลาง 3 ฉบับ คือ 1) กฎหมายสิทธิบัตรให้ความคุ้มครอง สิ่งประดิษฐ์คิดค้นมี 3 ประเภท สิทธิบัตรการประดิษฐ์ อนุสิทธิบัตร และสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่ต้องเป็นการประดิษฐ์ที่ คิดค้นใหม่ และหรือที่มีขั้นตอนการประดิษฐ์ที่สูงขึ้นเป็นสำคัญ 2) กฎหมายเครื่องหมายการค้าให้ความคุ้มครอง รูป คำ เสียง ฯลฯ

ปิยธิดา ธนสันติ*

ผู้ฝึกภาคสนามในสาขารับผิดชอบปัญญา

ที่นำมาประกอบเป็นเครื่องหมายที่ใช้เป็นที่หมายของสินค้า ให้จดจำและแยกแยะได้ว่าเป็นสินค้าใด ของใคร เครื่องหมาย มี 4 ประเภท ได้แก่ เครื่องหมายการค้าที่ใช้กับสินค้า เครื่องหมายบริการที่ใช้กับธุรกิจบริการ เครื่องหมายรับรองที่ใช้รับรองคุณภาพของสินค้าและบริการ และเครื่องหมายร่วมที่ใช้กับธุรกิจใดหรือในกลุ่มเดียวกัน 3) กฎหมายลิขสิทธิ์ ให้ความคุ้มครองแก่งานสร้างสรรค์ที่โดยอัตโนมัติ เจ้าของ ลิขสิทธิ์มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวที่จะกระทำการใด ๆ กับงาน ลิขสิทธิ์ของตน 9 ประเภท ได้แก่ งานวรรณกรรม ศิลปกรรม นาฏกรรม ดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง สื่อทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ งานแฟรภาพ แฟรเสียง และงานอื่นใดในแผนก วรรณคดี วิทยาศาสตร์ หรือศิลปะ เนื่องจากกฎหมายเหล่านี้เป็น กฎหมายเฉพาะด้าน แนวทางการพิจารณาแต่ละกรณีจึงเป็น ไปตามกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาไทย และอาจต้องศึกษา กฎหมายต่างประเทศประกอบอีกด้วย

* อดีตอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

บทสัมภาษณ์ท่านสุวิชา นาควัชร

อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

เรื่องสิทธิ์ ต้นทุนงานอนุรักษ์

รองเลขาธิการศาลฎีกา

เขตอำนาจศาลและประเภทคดีที่ขึ้นสู่ศาล มีอย่างไรบ้างครับ

ท่านอธิบดี : ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีเขตอำนาจตลอดครอบคลุมท้องที่ 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม นนทบุรี และปทุมธานี

แต่เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในท้องที่ภูมิภาค ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจึงมีเขตอำนาจครอบคลุมทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 47 อันเป็นบทเฉพาะกาล นอกจากนั้น เพื่อให้การยื่นคำคู่ความและเอกสารต่าง ๆ เป็นไปโดยสะดวกและประหยัด โจทก์ในคดีแพ่งสามารถจะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลก็ได้ และโจทก์ในคดีอาญายื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่มีความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้หรือท้องที่ที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีแพ่งและคดีอาญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ดังต่อไปนี้

(1) คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร

(2) คดีอาญาเกี่ยวกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ถึงมาตรา 275

(3) คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และคดีพิพาทตามสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

(4) คดีแพ่งอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ถึงมาตรา 275

(5) คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือตราสารการเงินระหว่างประเทศ หรือการให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัยและนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

(6) คดีแพ่งเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ออกเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมตาม (5) การส่งเงินเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร หรือทรัพย์สิน รวมทั้งการประกันเกี่ยวกับกิจการดังกล่าว

(7) คดีแพ่งเกี่ยวกับการกักเรือ

(8) คดีแพ่งเกี่ยวกับการทุ่มตลาด และการอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ

(9) คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่เกี่ยวกับข้อพิพาทในการออกแบบวงจรรวม การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ ชื่อทางการค้า ชื่อทางภูมิศาสตร์ที่แสดงถึงแหล่งกำเนิดของสินค้า ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช

(10) คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศในโลกที่มีระบบการบังคับใช้กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาครอบคลุมทั้งกระบวนการตั้งแต่มีกรรมทรัพย์สินทางปัญญาที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการจดทะเบียนต่าง ๆ และหาทางจัดการกับปัญหาการละเมิด มีสำนักงานตำรวจเศรษฐกิจที่คอยดูแลรับผิดชอบเมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น มีสำนักงานอัยการคดีทรัพย์สินทางปัญญา โดยเฉพาะศาลมีหน่วยงานเฉพาะถึง 3 ชั้นศาล จึงอยากทราบถึงที่มาและสาเหตุที่มีการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางครับ

ท่านอธิบดี : กระทรวงยุติธรรมได้เสนอโครงการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเพื่อให้เป็นศาลชำนาญพิเศษพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากคดีประเภทดังกล่าวมีความยุ่งยากซับซ้อน และมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จึงได้ถือกำเนิดขึ้น เปิดทำการตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2540 โดยมีที่ทำการอยู่ที่อาคารธนาคารทหารไทย สำนักงานใหญ่ เดิมตรงแยกพญาไท ต่อมาในปี 2552 ศาลทรัพย์สินทางปัญญา กลางจึงได้ย้ายที่ทำการมายัง ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นที่ทำการในปัจจุบัน

ภาพจาก <http://kurjer.info/2018/03/02/potrebitelskiue-kredity-v-belarusi/>

(11) คดีแพ่งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทตาม (3) ถึง (10) คดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ในส่วนของผู้พิพากษาและองค์คณะมีความแตกต่างจากศาลชำนาญพิเศษหรือไม่อย่างไรครับ

ทำหอรบติศ : ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มี 2 ประเภท คือผู้พิพากษาที่แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และผู้พิพากษาสมทบที่แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี องค์คณะพิจารณาพิพากษาคดี ประกอบด้วยผู้พิพากษาไม่น้อยกว่า 2 คนและผู้พิพากษาสมทบอีก 1 คน ส่วนการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลจะต้องบังคับตามเสียงฝ่ายข้างมาก ปัจจุบันมีผู้พิพากษาทั้งหมด 23 ท่าน และมีผู้พิพากษาสมทบ 177 ท่าน

ตั้งแต่มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ การอุทธรณ์คดีแตกต่างไปจากเดิมหรือไม่ อย่างไรครับ

ทำหอรบติศ : ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 มาตรา 38 บัญญัติว่า “การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษโดยให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม จึงต้องอุทธรณ์คดีไปยังศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ต่างจากเดิมที่คดีความสามารถอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้โดยตรง”

ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี และสถิติย้อนหลัง 10 ปี เป็นอย่างไรบ้างครับ

ทำหอรบติศ : ระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีใช้เวลาอย่างน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนของพยานที่จะต้องนำสืบต่อศาล หากไม่มีการสืบพยานหลักฐานจำนวนหลายปาก หรือในคดีที่สามารถตกลงกันได้ การดำเนินคดีก็จะดำเนินไปอย่างรวดเร็ว โดยปกติจะใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีไม่เกิน 1 ปี สำหรับคดีอาญาที่จำเลยให้การรับสารภาพ (คดีเร็ว) ปกติคดีจะแล้วเสร็จภายในวันเดียว สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ระหว่าง 1 มกราคม 2551-31 ธันวาคม 2560

	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560
แพ่ง	584	557	550	573	509	592	629	551	602	569
อาญา	6,383	6,697	5,148	4,766	5,356	5,208	5,072	4,627	3,720	3,697

ปัญหาและอุปสรรคในการพิจารณาพิพากษาคดีมีบ้างหรือไม่ครับ

ทำหอรบติศ : ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเป็นศาลชำนาญพิเศษที่ใช้วิธีพิจารณาความแตกต่างจากศาลทั่วไป จำเป็นต้องมีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบที่มีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจและความชำนาญในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะ จึงมีความจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดี ที่ต้องมีความรู้และต้องมีการประสบการณ์ในงานต่อเนื่องเป็นสำคัญ การแต่งตั้งโยกย้ายผู้พิพากษาควร

เปิดโอกาสโดยกำหนดให้มีตำแหน่งและสิทธิประโยชน์ตามตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยผู้พิพากษา ผู้พิพากษาประจำสำนักงานศาลยุติธรรมช่วยทำงาน ผู้พิพากษา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ไปจนถึงผู้พิพากษาอาวุโส ในศาลนี้ เพื่อให้ศาลนี้ได้มีผู้พิพากษาที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเข้าใจ และมีความชำนาญสมกับเป็นผู้พิพากษาในศาลชำนาญพิเศษอย่างแท้จริง และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีเจ้าพนักงานคดีทรัพย์สินทางปัญญา และเจ้าพนักงานคดีการค้าระหว่างประเทศ เพื่อช่วยงานเตรียมคดีของผู้พิพากษาอย่างเป็นกิจจะลักษณะ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว แตกต่างจากนิติกรซึ่งทำงานทั่วไป

เรื่องที่ยากจะฝากไปถึงผู้เกี่ยวข้องหรือผู้อ่านครับ

ทำหอรบติศ : ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีภารกิจในเรื่องเกี่ยวกับการต่างประเทศ และอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง โดยอนุมัติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลได้ ทำให้การดำเนินคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีลักษณะพิเศษซึ่งแตกต่างจากศาลทั่วไป ดังนั้น หากมีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตุลาการ จำเป็นต้องมีระยะเวลาพอสมควรเพื่อให้มีการถ่ายทอดและสอนงานก่อนการสับเปลี่ยนบุคลากร โดยเฉพาะในเรื่องของงานที่เกี่ยวข้องกับการต่างประเทศ

อีกประการหนึ่ง การกำหนดคุณสมบัติที่กำหนดให้ผู้ประนีประนอมต้องไม่เป็นผู้พิพากษาสมทบตามข้อ 51 แห่งข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ว่าด้วยการไต่ถาม พ.ศ. 2554 ใน (12) บัญญัติว่า “ไม่เป็นผู้พิพากษาสมทบตาม... พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ...” นั้น สำหรับผู้ประนีประนอมในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ปัจจุบันมีทั้งสิ้น 88 ท่าน และเป็นผู้พิพากษาสมทบ 42 ท่าน ซึ่งผู้ประนีประนอมจะต้องมีความรู้ทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ หากผู้พิพากษาสมทบไม่อาจทำหน้าที่ผู้ประนีประนอมได้ด้วยนั้นผู้ประนีประนอมในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะลดลงเกือบครึ่งหนึ่งและเกิดปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่จะทำหน้าที่ดังกล่าว ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวจะมีผลใช้บังคับในเดือนกันยายน 2561 ที่จะถึงนี้

ผมขอขอบคุณท่านอธิบดีเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้สัมภาษณ์แก่ทางจุลสารศาลฎีกาในครั้งนี้ครับ

บทสัมภาษณ์ท่านเมทินี ชโลธร

ประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ

เรื่องสิทธิ์ ตันกาญจนานุรักษ์

รองเลขาธิการศาลฎีกา

ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ เป็นศาลชั้นอุทธรณ์ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ ขอเรียนถามถึงที่มาของการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษครับ

ท่านประธานฯ : เมื่อปี พ.ศ. 2558 ได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับเรื่องระบบฎีกาเปลี่ยนเป็นระบบอนุญาตจากเดิมที่เป็นระบบสิทธิ คือให้คำพิพากษาในส่วนแพ่งของคดีแพ่งทั้งหมดถึงที่สุดที่ศาลอุทธรณ์คดีจะขึ้นไปศาลฎีกาได้เฉพาะได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ซึ่งต้องเป็นกรณีที่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายและตามระเบียบของศาลฎีกา เช่น เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เห็นว่าถ้าคดีชำนาญพิเศษยังมีการอุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาเช่นเดิม จะไม่สอดคล้องกับระบบการฎีกาตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งได้แก้ไข จึงเป็นจุดกำเนิดของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษที่จะต้องขึ้นมาเพื่อจะรับพิจารณาคดีที่มีการโต้แย้งคำพิพากษาหรือคำสั่งจากศาลชำนาญพิเศษที่เป็นศาลชั้นต้น เป็นคดีถึงที่สุดเช่นกันเหมือนศาลอุทธรณ์อื่น ๆ ถ้าจะพูดกันง่าย ๆ ก็คือแบ่งงานของส่วนคดีชำนาญพิเศษจากศาลฎีกาลงมาทำที่ศาลอุทธรณ์ แล้วให้คดียุติเป็นส่วนใหญ่ คือคดีแพ่งทั้งหมด ศาลฎีกาก็จะลดภาระงานตรงนี้ไป ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษเปิดทำการเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2559

ประเภทคดีที่จะขึ้นสู่การพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษในส่วนของคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศครับ

ท่านประธานฯ : ต้องเรียนก่อนว่าคดีชำนาญพิเศษทั้งหมดจะมีอยู่ 5 แผนก โครงสร้างของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษจะแตกต่างจากศาลอุทธรณ์และอุทธรณ์ภาคอื่นตรงที่ไม่มีประธานแผนก จะมีประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ 1 ท่าน และมีรองประธาน 5 ท่าน รับผิดชอบแต่ละแผนกคดี รองประธานผู้รับผิดชอบแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศปัจจุบัน คือ ท่านวินัย เรื่องศรีรับผิดชอบคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศทั้งเรื่องการโต้แย้งอุทธรณ์คำพิพากษาและคำสั่งทั้งหมด คดีใดจะเป็นคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ซึ่งจะเห็นได้ว่าเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจค่อนข้างมาก ทั้งในเรื่องของลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร การค้าการลงทุน เลตเตอร์ออฟเครดิต ทริสตีซีท การขนส่งระหว่างประเทศต่าง ๆ

ผลกระทบของคำพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศที่มีต่อคู่ความและสังคมมีอย่างไรบ้างครับ

ท่านประธานฯ : ถ้าการพิจารณาพิพากษาคดีในกลุ่มนี้เป็นไปด้วยความแม่นยำ ถูกต้อง รวดเร็ว คือผสมผสานกันระหว่างความรู้ความเชี่ยวชาญของผู้พิพากษาที่พิจารณาพิพากษาคดี และทำได้โดยถูกต้อง รวดเร็ว ก็จะส่งผลต่อการค้าการลงทุน โดยเฉพาะนิติบุคคลต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในไทย เขาก็ต้องคาดหวังว่าถ้าเกิดกรณีพิพาทขึ้นมา ศาลจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในด้านนี้อย่างจริงแท้ และสามารถพิจารณาพิพากษาคดีให้แล้วเสร็จได้อย่างรวดเร็วด้วย

ขอเรียนถามถึงองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีและจำนวนผู้พิพากษาในแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศครับ

ท่านประธานฯ : ที่นี้มีองค์คณะของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศอยู่เพียง 2 องค์คณะ ก.ต. และ ก.บ.ศ.เอง กำหนดกรอบอัตรากำลังให้สอดคล้องกับปริมาณคดีที่จะขึ้นมาสู่ศาล ซึ่งจะประกอบไปด้วย ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ 2 ท่าน ผู้พิพากษาลูกคณะ 4 ท่าน และเรายังมีผู้พิพากษาอาวุโสอีก 2 ท่าน ก้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของท่านรองประธานที่ดูแลแผนกนี้ แล้วจุดเด่นอีกอันหนึ่งคือเรายังมีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกอง ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ซึ่งศาลอื่นไม่มี นั่นคือเป็นผู้พิพากษาชั้น 4 เทียบเท่าศาลอุทธรณ์ บางท่านอาวุโสมากกว่าผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ แต่ท่านอยู่ที่กองผู้ช่วยฯ โดยกองผู้ช่วยฯ ทำหน้าที่เหมือนผู้ช่วยใหญ่ในการตรวจ ในการคุมแนว และในการกรองงานต่าง ๆ ทำให้การทำงานของศาลค่อนข้างที่จะมีประสิทธิภาพ เพราะว่าเราได้บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ปัจจุบัน ก.ต. ก็ให้โอกาสเราคัดเลือกผู้พิพากษาเอง ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษาหรือผู้ช่วยผู้พิพากษาที่มาช่วยในการตรวจงาน แม้คดีจะมีปริมาณไม่มากนัก ถ้าเทียบกับแผนกอื่น แต่ว่าคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศค่อนข้างจะมีความซับซ้อน มีเรื่องที่ต้องอาศัยข้อกฎหมายที่มีความยุ่งยากและบางที่ต้องอาศัยตำราต่างประเทศ ต้องมีการค้นคว้า เพราะฉะนั้นคำพิพากษาในแต่ละเรื่องก็ต้องอาศัยทั้งความรู้ของท่านโดยส่วนตัวและอาศัยเวลาในการทำงานอยู่มาพอสมควร แต่ก็สามารถทำได้เร็วตามเป้าหมาย

ระยะเวลาเฉลี่ยที่ใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศครับ

ท่านประธานฯ : คดีทุกคดีที่คำพิพากษาของเราตั้งมาตรฐานระยะเวลาไว้ไม่เกิน 2 เดือน และจะมีคำวินิจฉัยเรื่องเขตอำนาจศาลซึ่งตอน

นี้อยู่ในอำนาจของประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ทั้งหมดก็จะใช้เวลาไม่เกิน 15 วัน เรียนว่าในแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นแผนกนำร่องของศาลเรา ในการนำการตรวจร่างคำพิพากษาทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ หมายความว่าไม่ต้องตรวจผ่านกระดาษ ท่านผู้พิพากษาสามารถส่งร่างคำพิพากษาไปยังผู้ช่วยเล็ก ผู้ช่วยเล็กตรวจในเครื่องเลยโดยตรวจผ่านทางกล่อง ซึ่งมีระบบ CIS เป็นระบบสารสนเทศสำนวนคดี จะมีอีเมลส่วนตัวอยู่ในนั้น มีการลงรหัสลับกัน และตรวจแก้ไข มีการทำ Track Changes มาแบบยาว คือใครแก้ว่าอย่างไร โดยไม่ต้องใช้ดินสอ ไม่ต้องพิมพ์ (print) กระดาษ ส่งต่อร่างที่ตรวจจากผู้ช่วยเล็กไปยังผู้ช่วยใหญ่ ในระบบเหมือนกัน แล้วก็ไปที่ท่านรองประธานเพื่อที่จะส่งออก ซึ่งจะลดภาระในเรื่องของการพิมพ์ชุดตรวจ สุดท้ายเราสามารถใช้งานระบบพิมพ์ออกมาเป็นตัวจริงได้เลย และก็ลดเรื่องระยะเวลาพิสูจน์แล้วว่าสามารถลดระยะเวลาลงได้ประมาณครึ่งหนึ่ง และลดการใช้กระดาษ เนื่องจากว่าคำพิพากษาเหล่านี้ คำฟ้องก็ยาว คำวินิจฉัยก็ยาว ถ้ามีการปรับแก้เพียงบางหน้าบางส่วน ทุกอย่างเคลื่อนหมดต้องพิมพ์ใหม่ ทำให้ศาลมีความทันสมัยขึ้น แต่ก็ยังเป็นระบบสมัครใจอยู่ เนื่องจากว่าผู้พิพากษาบางท่านก็ยังไม่สะดวกที่จะพิมพ์คำพิพากษาส่ง แต่ว่าถือว่าทำไปได้ร้อยละ 80-90 สำหรับแผนกนี้

สถิติคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศตั้งแต่มีการจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมา มีมากน้อยเพียงใดครับ

ท่านประธาน : ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม-31 ธันวาคม 2560 มีคดีรับใหม่เข้ามา 142 เรื่อง ใน 1 ปีนี้ ทำแล้วเสร็จไป 92 เรื่อง ในปีที่แล้วยังมีคดีค้างข้ามปีมา จะเห็นว่าถ้าไปเทียบคดีกับแผนกอื่น ๆ เช่น แผนกคดีแรงงานมี 1,800 กว่าเรื่อง แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมี 500 กว่าเรื่อง สถิติทั้งศาลปีที่แล้วอยู่ที่ประมาณ 2,800 กว่าเรื่อง เป็นคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศประมาณร้อยละ 5 แต่ว่าลักษณะคดีที่ไม่มีคดีประเภทเร่งพิเศษ ขอลด ขอรอ การลงโทษ เป็นคดีที่เข้าไปในเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งก็ค่อนข้างใช้เวลา

นอกจากเรื่องที่ท่านประธานฯ กล่าวแล้ว มีการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมอื่นมาช่วยสนับสนุนการพิจารณาพิพากษาคดีอีกหรือไม่ครับ

ท่านประธาน : ผู้พิพากษาที่นี่ใช้ระบบพิมพ์คำพิพากษาดด้วยตนเองค่อนข้างจะมากเกินกว่าร้อยละ 80 และท่านผู้ช่วยก็สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้เต็มที่ เราก็จะให้เป็น thumb drive ของศาลที่จะให้ข้อมูลที่จะส่งต่อ thumb drive นี้ทุกคนจะมีรหัสส่วนตัวของตัวเอง แล้วเวลาประชุมต่าง ๆ เราจะไม่ใช่กระดาษเลย เราจะใช้ผ่านข้อมูลตรงนั้นเข้าไป แล้วการส่งต่อข้อมูลทางวิชาการ บทความต่าง ๆ เราก็จะลงไว้ จะมีแอปพลิเคชันของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษที่จะอยู่ในมือถือของทุกคนที่จะลงเอาไว้ ซึ่งผู้พิพากษาก็จะสามารถที่จะดูแอปพลิเคชันเหล่านี้ได้ นอกจากจะให้ข้อมูลเรื่องของการติดต่อ ชื่อคน หมายเลขโทรศัพท์แล้ว ยังมีคำวินิจฉัยของประธานฯ เกี่ยวกับเรื่องเขตอำนาจศาล และเราก็กำลังจะลงแนวคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษเอาไว้ด้วย เราได้เจ้าหน้าที่จากศาลฎีกาหลายคนมาช่วยในการทำระบบ ตรงนี้จะช่วยท่านผู้พิพากษาในเรื่องของการ

ได้แนวคำพิพากษาในการทำงานมากขึ้น และยังมีในส่วนที่เราสามารถให้คู่ความติดตามผลของคดีได้ จะอยู่ที่หน้าเว็บไซต์ของศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ จะมีช่องการติดตามผลคดี ซึ่งสามารถคลิกและติดตามได้ อาทิ พอคลิกเข้าไปในช่องคำพิพากษาก็จะโผล่มา เป็นระบบเปิดที่ทุกคนสามารถตรวจดูได้ว่าสำนวนที่มีการอุทธรณ์มานี้ ศาลนี้ได้รับไว้แล้ว และส่งคืนศาลชั้นต้นไปตั้งแต่วันที่เท่าไร สามารถติดตามได้ตลอด ไปขอฟังคำพิพากษาก่อนถึงวันที่ศาลออกหมายนัดก็ได้ เพราะว่าคำพิพากษากลับคืนไปแล้ว และก็แจ้งเป็นปัจจุบันทุกวัน

ปัญหาและอุปสรรคที่มีอยู่ในการพิจารณาพิพากษาคดีมีบ้างหรือไม่ครับ

ท่านประธาน : ปัญหาของเราคือตอนนี้ศูนย์วิชาการงานคดีของเราจะเหมือนหน้าห้อง จะมีบริเวณพื้นที่คับแคบ มีพื้นที่ให้เจ้าหน้าที่ทำงานอยู่น้อย เราไม่มีห้องสมุดที่จะจัดเก็บได้ มีความจำเป็นเรื่องสถานที่ เนื่องจากที่นี้เป็นสถานที่ชั่วคราวยังไม่ใช่สถานที่ถาวร เพราะฉะนั้นพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยในการจัดห้องสมุด พยายามจะทำให้เป็น e-Library ตอนนี้ก็ยังไปไม่ถึง เนื่องจากว่าเอกสารหรือคนที่จะทำ แต่ต้องถือว่าเราได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานศาลยุติธรรม เรื่องการใช้เทคโนโลยีค่อนข้างสูง

ท่านมีสิ่งใดที่อยากจะฝากไปยังผู้อ่านบ้างครับ

ท่านประธาน : สิ่งที่เราอยากได้ต่อไปคือเราอยากทำศูนย์ข้อมูลคดี สามารถสืบค้นข้อมูลคดีของเราและข้อกฎหมายต่าง ๆ ได้ ตรงนี้คิดว่าน่าจะช่วยให้มากขึ้น แล้วอยากฝากเฉพาะในเรื่องของแผนกคดีที่มีปริมาณคดีน้อย ๆ เช่น คดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศ ดิฉันมองว่าการจัดอัตรากำลังผู้พิพากษาโดยพิจารณาแต่ปริมาณคดีอาจจะไม่สอดคล้องกับภารกิจเท่าไรนักสำหรับศาลชำนาญพิเศษ รวมทั้งศาลชำนาญพิเศษ แม้แต่ในศาลชั้นต้นหรือในศาลฎีกาก็ตาม เพราะว่าหน้าที่ของผู้พิพากษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับคดีชำนาญพิเศษอาจจะไม่ใช่แค่พิจารณาพิพากษาคดี อาจจะไม่ใช่แค่มีคดีก็เรื่องเราก็ตัดสินออกไป แต่จะเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องสร้างสรรค์ผลงาน ต้องมีความเป็นวิชาการ อยากให้ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษเป็นศูนย์กลางวิชาการของคดีชำนาญพิเศษทั้ง 5 แผนก เมื่อมีคนนึกถึงว่าเมื่อเรื่องเกี่ยวกับคดีเหล่านี้ จะนึกถึงใคร ต้องนึกถึงศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษ ต้องมาที่เราก่อน แต่ว่าตอนนี้ด้วยข้อจำกัดในเรื่องอัตรากำลัง ท่านผู้พิพากษาก็ต้องทำคดีที่อยู่ตรงหน้าให้แล้วเสร็จ การที่จะไปทำผลงานทางด้านวิชาการ ด้านอื่นหรือการเปิดตัวให้ความรู้กับสาธารณะอาจจะค่อนข้างทำได้น้อย ซึ่งจริง ๆ แล้วต้องชมว่าศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เขาทำไปได้ดีมาก ๆ เขาวางรากฐานได้ดี มีบุคลากรที่ต่อเนื่องกันมาทุกยุคทุกสมัย มีกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ตรงนี้เราก็อยากมาต่อยอดในฐานะที่เป็นศาลสูงของกลุ่มนี้ทั้งหมด ถ้าเราทำให้ตรงนี้เป็นศูนย์กลางวิชาการของคดีชำนาญพิเศษน่าจะเป็นอะไรที่เป็นประโยชน์ ไม่เฉพาะกับผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมด้วยกันเอง แต่น่าจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนหรือคนที่มีความรู้หรือมีอะไรที่เกี่ยวข้องด้วย ก็หวังว่าเมื่อเราได้สถานที่ทำงานที่เป็นสถานที่ถาวร มีบุคลากรที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในศาลนี้

ขอพระคุณท่านประธานศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษมากนะครับที่ได้กรุณาสละเวลามาให้สัมภาษณ์แก่ทางจุลสารศาลฎีกาครับ

"Designed by Jannoon028 / Freepik"

เรื่องสั้น ดันกาญจน์บุรี

รณเลขาการศาลฎีกา

ขอเรียนถามท่านประธานแผนกถึงที่มาของการจัด

ตั้งและคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาครับ

ท่านประธานแผนก : ในช่วงก่อนที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2558 และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ พ.ศ. 2558 มีผลใช้บังคับการอุทธรณ์คำพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศของศาลชั้นต้นให้อุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา โดยถือว่าคดีเหล่านี้เป็นคดีพิเศษ มีความซับซ้อนสมควรต้องได้รับการพิจารณาจากผู้พิพากษาที่มีความรู้และความชำนาญในคดี การตรวจสอบคำพิพากษาของศาลชั้นต้นจึงควรกระทำโดยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเป็นพิเศษด้วยเช่นเดียวกัน ศาลฎีกาจึงมีการจัดตั้งองค์คณะไว้เพื่อพิจารณาพิพากษาอุทธรณ์ประเภทนี้ โดยจัดตั้งเป็นแผนกต่าง ๆ ตามประเภทของคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ อีกทั้งเพื่อให้คดีเหล่านี้มีความรวดเร็วต่างไปจากคดีทั่วไป จึงกำหนดให้คดียุติเพียง 2 ชั้นศาล

คดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาก็เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาพิพากษาทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 7

ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ พ.ศ. 2558 มีผลใช้บังคับ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2559 มาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ โดยให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

นอกจากนี้ มาตรา 40 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว กำหนดให้การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์

บทสัมภาษณ์ ท่านสุรพันธุ์ ละอองมณี

ประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา

พิเศษให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม และกำหนดให้การพิจารณาและการชี้ขาดตัดสินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2558 ได้เปลี่ยนหลักเกณฑ์การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ในคดีแพ่งจาก “การให้สิทธิ” คู่ความยื่นฎีกาได้ตามจำนวนทุนทรัพย์หรือประเภทคดีมาเป็น “ระบบอนุญาต” อันหมายถึงในคดีแพ่งคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด เว้นแต่ศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้ฎีกา ทั้งนี้ การขออนุญาตฎีกาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์มาตรา 249 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยการขออนุญาตฎีกาในคดีแพ่ง พ.ศ. 2558 ข้อ 13 คือปัญหาตามฎีกาเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัย ซึ่งรวมถึงกรณี ดังต่อไปนี้

- (1) ปัญหาที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- (2) เมื่อคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญขัดกัน หรือขัดกับแนวบรรทัดฐานของคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกา
- (3) คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยข้อกฎหมายที่สำคัญซึ่งยังไม่มีแนวคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลฎีกามาก่อน
- (4) เมื่อคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ขัดกับคำพิพากษาหรือคำสั่งอันถึงที่สุดของศาลอื่น
- (5) เพื่อเป็นการพัฒนาการตีความกฎหมาย
- (6) ปัญหาสำคัญอื่นตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา หรือ
- (7) เป็นกรณีที่คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ได้วินิจฉัยข้อกฎหมายสำคัญที่ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันกับประเทศไทย

ระบบการขออนุญาตฎีกาดังกล่าวใช้บังคับแก่คดีแพ่งที่ยื่นฟ้องต่อ

ศาลชั้นต้นนับแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2558 เป็นต้นไป ดังนั้น คดีที่ไม่มีทุนทรัพย์จำนองเท่าใดหรือไม่มีทุนทรัพย์ก็อาจยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาได้ นอกจากนั้น การขออนุญาตฎีกาอาจเป็นได้ทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมาย แต่ต้องเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรวินิจฉัยตามหลักเกณฑ์ข้างต้น

ส่วนการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในคดีอาญาคงเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่เกี่ยวข้องตามเดิม

ในส่วนของปริมาณคดี จำนวนผู้พิพากษาในแผนกและระยะเวลาในการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในแผนกครับ

ท่านประธานแผนก : ปริมาณคดีทั้งแพ่งและอาญาที่ขึ้นสู่ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตั้งแต่ปี 2555 เป็นต้นมา จนถึงวันที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์เปิดทำการในวันที่ 1 ตุลาคม 2559 รวมกันแล้วประมาณ 220 คดี ต่อปี แต่หลังจากนั้นปริมาณคดีที่ขึ้นสู่แผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาลดจำนวนลงมาก เนื่องจากการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นต้องอุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์ การบริหารจัดการคดีในปัจจุบันเป็นเรื่องการพิจารณาพิพากษาคดีปี 2559 ถึง 2560 ที่ค้างรวมแล้วประมาณ 150 เรื่อง ให้แล้วเสร็จ หลังจากนั้นแผนกฯ ก็จะจัดการกับคดีปี 2561 ซึ่งโดยมากเป็นเรื่องที่ต้องขออนุญาตฎีกาให้เสร็จสิ้นไป

ปัจจุบันแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกามีจำนวนผู้พิพากษาศาลฎีการวม 8 ท่าน และผู้พิพากษาประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาของแผนกฯ รวม 9 ท่าน ซึ่งศาลฎีกาคัดเลือกจากท่านผู้พิพากษาศาลฎีกาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการพิจารณาพิพากษาคดีประเภทนี้ ดังนั้น เชื่อมั่นว่าแผนกฯ จะสามารถจัดการกับคดีที่ค้างให้แล้วเสร็จเป็นปัจจุบันได้ภายในเดือนธันวาคม 2561 ตามนโยบายเร่งรัดการพิจารณาคดีที่ท่านซีพี จุลมนต์ ประธานศาลฎีกา กำหนดไว้

ระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดีของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาแตกต่างกันไปตามความยากง่ายหรือซับซ้อนของคดี หากเป็นคดีที่ไม่มีปัญหายุ่งยาก กล่าวคือเป็นการอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง หรือปัญหาข้อกฎหมายซ้ำ หรือไม่จำเป็น จะใช้เวลา นับแต่การยกร่างคำพิพากษา องค์คณะพิจารณาปริกษาคดีผู้ช่วยผู้พิพากษาดูตรวจร่างคำพิพากษา ตลอดจนเสนอร่างคำพิพากษาต่อประธานแผนกฯ เสนอรองประธานศาลฎีกาหรือประธานศาลฎีกา แล้วแต่กรณี ส่งออกร่างคำพิพากษา ไม่เกิน 3 สัปดาห์ แต่หากเป็นคดีที่มีปัญหาซับซ้อน ทุนทรัพย์สูง หรือเป็นการวางหลักกฎหมายใหม่ จะต้องนำคดีดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมแผนกฯ หลังจากนั้นจึงเสนอตามขั้นตอนการส่งออกต่อไป ซึ่งโดยรวมแล้วอาจใช้เวลากว่า 2 เดือน

ขอให้ท่านกล่าวถึงสภาพปัญหาในการบริหารจัดการคดีของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา และแนวทางแก้ไขครับ

ท่านประธานแผนก : ปัญหาอุปสรรคในการบริหารจัดการคดีของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา ที่จะกล่าวถึงในทุกประเด็นต่อไปนี้มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันในส่วนของที่มาและสาเหตุของปัญหา รวมทั้งแนวทางแก้ไข

- ปัญหาเกี่ยวกับการแต่งตั้งและคัดเลือกผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา (ทั้งผู้ช่วยเล็กและผู้ช่วยใหญ่) มาปฏิบัติงานในแผนกฯ ไม่สามารถกระทำอย่างเคร่งครัด โดยสรรหาเฉพาะจากผู้พิพากษาที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในการพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศอย่างแท้จริง เพราะในการโยกย้ายตามวาระเพื่อไปรับตำแหน่งที่สูงขึ้น อาจทำให้ไม่สามารถดำรงตำแหน่งในศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีชั้นอุทธรณ์พิเศษ ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการสร้างความเชี่ยวชาญปัญหานี้คณะกรรมการตุลาการควรตระหนักและให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยพิจารณาแก้ปัญหาเท่าที่จะทำได้

- การประชุมแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาที่ผ่านมาใช้เวลาพิจารณาร่างคำพิพากษาศาลฎีกาแต่ละเรื่องนาน คดีจึงล่าช้า ซึ่งนับแต่ผมดำรงตำแหน่งประธานแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกา เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2560 เป็นต้นมา ได้ให้ความสำคัญกับการประชุมอย่างรอบคอบ กระชับ หาข้อยุติปัญหาที่ชัดเจนได้ภายในการประชุมครั้งเดียว เพื่อให้การส่งออกร่างคำพิพากษาเป็นไปโดยรวดเร็ว

- ผู้พิพากษาศาลฎีกาและกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาของแผนกฯ ต้องพัฒนาความรู้และความชำนาญในการวินิจฉัยคดี ศึกษากฎหมายและคำพิพากษาศาลฎีกาทั้งภายในประเทศและวิวัฒนาการของกฎหมายต่างประเทศเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินคดีให้ถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม

- แผนกฯ ต้องจัดข้อมูลแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่เกี่ยวข้องกับคดีทุกประเภทของคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สะดวกต่อการค้นคว้า และนำมาใช้เป็นแนวทางในการยกร่าง รวมทั้งการอ้างอิงในการตรวจและส่งออกร่างคำพิพากษาต่อไป

- การฝึกอบรมนิติกรของแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาให้สามารถสนับสนุนงานของผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

- การสนับสนุนให้ผู้พิพากษาศาลฎีกาและผู้ช่วยผู้พิพากษาได้ไปอบรม สัมมนา เพิ่มพูนความรู้ และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่งานพิจารณาคดีตัดสินคดีต่อไป

คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ภาพจาก <https://www.thaisecondhand.com/product/9868734>

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1412/2560

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่าโจทก์บรรยายฟ้องชอบด้วยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) หรือไม่ โดยโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยนำคอมพิวเตอร์ซึ่งบันทึกข้อมูลเพลงของผู้เสียหายพร้อมอุปกรณ์เครื่องเสียงซึ่งใช้ร่วมกับคอมพิวเตอร์ดังกล่าว (คาราโอเกะแบบหยอดเหรียญ) ไปติดตั้งไว้ในร้านอาหารให้บริการลูกค้าเปิดเพลงดังกล่าวเผยแพร่ภาพให้ปรากฏนอกรั้วทางจอมอนิเตอร์และเผยแพร่เสียงทำนองเพลงให้ปรากฏทางลำโพง เพื่อให้บริการแก่ลูกค้าผู้มาใช้บริการที่ร้านอาหารดังกล่าวหยอดเหรียญเปิดฟังและร้องเพลง โดยจำเลยคิดค่าบริการเพลงละ 5 บาท อันเป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อแสวงหากำไรในทางการค้า โดยจำเลยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้เสียหาย เห็นว่าพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4 ให้นิยามคำว่า “เผยแพร่ต่อสาธารณชน” หมายความว่า “ทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนโดย...การทำให้ปรากฏด้วยเสียงและหรือภาพ...หรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งงานที่ได้จัดทำขึ้น” ดังนั้น การจะเป็นความผิดฐานดังกล่าวได้ต้องมีการทำให้ปรากฏต่อสาธารณชนด้วยเสียงและหรือภาพ หรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งงานดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง และโสตทัศนวัสดุ อันมีลิขสิทธิ์ของผู้เสียหาย แต่จากการบรรยายฟ้องของโจทก์ดังกล่าวแสดงให้เห็นอยู่แต่เพียงว่าการเปิดเพลงจาก “คอมพิวเตอร์ซึ่งบันทึกข้อมูลเพลงของผู้เสียหาย พร้อมอุปกรณ์เครื่องเสียงซึ่งใช้ร่วมกับคอมพิวเตอร์ดังกล่าว” หรือ “คาราโอเกะแบบหยอดเหรียญ” นั้น จะต้องมียุคคามาหยอดเหรียญลงไปในเครื่องดังกล่าวเสียก่อน จึงจะปรากฏเสียงและหรือภาพให้ร้อง

นางชลิสรณ์ เกาพัฒนา อมรศักดิ์

ผู้แทนภาคีทนายความประจำกองผู้ช่วยผู้แทนภาคีทนายความ

เพลงคาราโอเกะได้ หากไม่มีลูกค้าในร้านอาหารดังกล่าวคนใดหยอดเหรียญลงไปแล้ว ก็ย่อมไม่ปรากฏเสียงและหรือภาพงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้เสียหาย อันจะถือเป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 4 ได้ ลำพังเพียงแต่การนำเครื่องคาราโอเกะแบบหยอดเหรียญดังกล่าวไปติดตั้งในร้านอาหาร ซึ่งอาจมีการทำซ้ำงานดนตรีกรรมและสิ่งบันทึกเสียงเพลงอันมีลิขสิทธิ์ของผู้เสียหายโดยไม่ได้รับอนุญาตในเครื่องคาราโอเกะดังกล่าว ยังไม่ถือเป็นการเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งงานดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียงเพลง หรือโสตทัศนวัสดุ อันจะเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (2) และ 28 (2) ได้ ดังนั้น การบรรยายข้อเท็จจริงในฟ้องดังกล่าวจึงเป็นการบรรยายฟ้องที่ไม่อาจเป็นความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์โดยเผยแพร่ต่อสาธารณชน ซึ่งงานดนตรีกรรม สิ่งบันทึกเสียง และโสตทัศนวัสดุอันมีลิขสิทธิ์เพื่อการค้าตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 มาตรา 69 วรรคสอง ประกอบมาตรา 27 (2) และ 28 (2) ได้ แม้จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลก็ไม่อาจพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 26 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185 วรรคหนึ่ง แม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์ แต่ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 มาตรา 12 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 38 และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15018/2558

จำเลยให้การเพียงว่า ช. รับมอบสินค้า เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2554 แต่ไม่ได้แจ้งให้จำเลยทราบความเสียหายของสินค้าภายใน 8 วัน นับแต่วันที่รับมอบจากจำเลยในกรณีความเสียหายของสินค้าไม่เห็นประจักษ์สิทธิเรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจึงขาดอายุความ สิทธิเรียกร้องของโจทก์ในฐานะผู้รับช่วงสิทธิจึงขาดอายุความเช่นกัน แต่จำเลยอุทธรณ์ว่าความรับผิดชอบของจำเลยสิ้นสุดลงแล้ว เนื่องจาก ช. รับสินค้าไปโดยมิได้อัดฉีดเอียน ชำระค่าระวางแล้ว และมีได้แจ้งให้จำเลย

ทราบถึงความเสียหายของสินค้าพิพาทภายใน 8 วัน นับแต่วันรับมอบสินค้า อุทธรณ์ข้อนี้ของจำเลยจึงเป็นปัญหาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 623 ซึ่งเป็นปัญหาความรับผิดชอบของจำเลยสิ้นสุดลง เพราะผู้รับสินค้าไม่คัดค้านหรือไม่ หรือในกรณีความเสียหายไม่เห็นประจักษ์ ผู้รับสินค้าไม่แจ้งผู้ขนส่งภายใน 8 วัน นับแต่วันส่งมอบหรือไม่ ไม่ใช่ปัญหาเรื่องสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายขาดอายุความหรือไม่ตามที่ให้การไว้ ซึ่งเป็นปัญหาตามกฎหมายบทอื่น จึงเป็นอุทธรณ์ในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ทั้งไม่ใช่ปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 มาตรา 38 ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9685/2559

จำเลยที่ 2 เป็นเจ้าของเรือลากจูง ช. นายเรือของเรือช. คือ นาย อ. ลูกจ้างจำเลยที่ 2 ซึ่งนาย อ. ได้ลงลายมือชื่อพร้อมประทับตราในใบตราส่ง เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยที่ 1 เป็นผู้ขนส่ง จำเลยที่ 2 ซึ่งได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ 1 ผู้ขนส่งให้ทำการขนส่งสินค้าจึงมีฐานะเป็นผู้ขนส่งอื่นตามความหมายในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเลฯ ในกรณีเหตุแห่งความเสียหายของสินค้าเกิดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่ผู้ขนส่งได้รับมอบสินค้าจากผู้ส่งของ จนถึงเวลาที่ส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้รับตราส่ง ส่วนผู้ขนส่งอื่นก็ต้องรับผิดชอบในความเสียหายของสินค้า หากเหตุแห่งความเสียหายเกิดขึ้นในช่วงการขนส่งที่ผู้ขนส่งอื่นได้รับมอบหมาย และหากเป็นกรณีความเสียหายที่ผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบและผู้ขนส่งอื่นจะต้องรับผิดชอบในกรณีเดียวกัน ผู้ขนส่งและผู้ขนส่งอื่นต้องร่วมกันรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมตามพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเลฯ มาตรา 39, 44 และ 45

และการขนส่งสินค้าที่ได้รับความเสียหายคดีนี้ เป็นการใช้เรือ ช. ลากจูงเรือลำเลียง ซึ่งไม่มีเครื่องยนต์สำหรับบรรทุกสินค้าจำนวน 3 ลำ จึงมีลักษณะเป็นการขนส่งที่เรือลากจูงและเรือลำเลียงแต่ละลำประกอบเป็นการขนส่งเกี่ยวเนื่องกัน และร่วมกันทำงานโดยไม่ได้แบ่งแยกหน้าที่กันเด็ดขาด อีกทั้งเรือ ช. ซึ่งเป็นเรือลากจูงยังมีหน้าที่ควบคุมการเดินเรือในการขนส่งสินค้าทั้งหมด รวมทั้งดูแลเรือลำเลียงทุกลำที่ต่อพ่วงกัน เพื่อให้สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัยและส่งมอบสินค้าแก่ผู้รับตราส่งในสภาพเรียบร้อย ดังนั้น เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น แม้สินค้าที่ได้รับความเสียหายจะบรรทุกอยู่ในเรือลำเลียงป. แต่ถือว่าสินค้านั้นอยู่ในความควบคุมดูแลของเรือ ช. ด้วย เมื่อไม่อาจแบ่งประโยชน์และแยกความรับผิดชอบระหว่างจำเลยที่ 2 และเรือลำเลียงอื่นได้ จำเลยที่ 2 จึงต้องร่วมรับผิดชอบ

โจทก์มีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้เท่าที่ผู้เอาประกันภัยมีสิทธิเรียกร้องจากจำเลยทั้งสาม ซึ่งเป็นค่าเสียหายที่แท้จริง ส่วนค่าธรรมเนียมตัวแทนและค่าติดต่อสื่อสารเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการใช้สิทธิตามกฎหมายอันเป็นไปเพื่อประโยชน์ของโจทก์ ไม่ใช่ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการกระทำของจำเลยทั้งสามโดยตรง จึงไม่กำหนดค่าเสียหายส่วนนี้ให้

เมื่อโจทก์ได้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่บริษัท อ. เจ้าของสินค้าเป็นเงินไทย โดยคำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และโจทก์มีค่าขอบังคับให้จำเลยทั้งสามชำระเป็นเงินไทย การที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง พิพากษาให้ฝ่ายจำเลยรับผิดชอบเป็นเงินดอลลาร์สหรัฐ หากชำระเป็นเงินไทย ให้คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนเงิน ณ สถานที่และเวลาใช้เงินจึงไม่ชอบ

ศาลฎีกากับการนำกฎหมายระหว่างประเทศ มาใช้ในการตีความกฎหมาย

วิชัย อริยะนันทกะ

ผู้พิพากษาอาวุโสในศาลทรัพย์สิน

ทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

6 เมื่อไม่นานมานี้ ท่านผู้อ่านคงได้ชมหรือฟังการบรรยายของศาสตราจารย์ ดร.ชินอิจิ อาโกะ (Shin-ichi Ago) ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายแรงงานและกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศระดับโลก ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมเชิญมาบรรยายและถ่ายทอดสดแบบ Live Stream ไปยังศาลทั่วราชอาณาจักรและผ่าน Platform Facebook ของสำนักงานศาล (COJ) ให้แก่สาธารณชนทั่วไปในหัวข้อ “การนำกฎหมายระหว่างประเทศมาใช้ในศาล: ประสบการณ์ของศาลญี่ปุ่นในคดีแรงงาน” การบรรยายดังกล่าวมีผู้พิพากษาเลือดใหม่ สุรชาติพิญ จุลมนต์ ทิศนชัยกุล SJD ถ่ายทอดสรุปเป็นภาษาไทยได้เนื้อหาอันเป็นสาระสำคัญ และประเด็นหลักครบถ้วนสมบูรณ์ ชัดเจน เป็นที่นาชมเชยอย่างยิ่ง

หลักการสำคัญที่ท่านอาจารย์อาโกะประสงค์ที่จะสื่อ คือ แม้ในประเทศที่ข้อตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งตนเป็นภาคีจะไม่มัลบังคับโดยตรงจนกว่าจะมีกฎหมายอนุวัติการ ก็ไม่ทำให้สถาบันศาลในประเทศญี่ปุ่นต้องปฏิเสธหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศ หากการนำหลักการดังกล่าวมาใช้ภายในประเทศจะทำให้การตีความกฎหมายภายในถูกต้องตามเจตนารมณ์ และสามารถเข้าถึงความเป็นธรรมหรือหลักนิติธรรมอันเป็นหลักการสากลได้ดียิ่งขึ้น

ข้อคิดนี้ทำให้ผู้เขียนพิเคราะห์กลับถึงคำพิพากษาของศาลฎีกาไทยว่าความจริงก็มีอยู่หลายเรื่องที่ศาลฎีกาของเราใช้หลักการดังที่ท่านอาจารย์อาโกะกล่าวถึงเกี่ยวกับ

ศาลในประเทศญี่ปุ่น เลยขอยกคำพิพากษาศาลฎีกา “ชั้นครู” 2 เรื่องมาเป็นฐานแห่งข้ออ้างข้างต้น

หลักการนำข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพย์สินทางปัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีมาเป็นแนวทางในการตีความกฎหมาย

เมื่อปี 2542 ศาลฎีกาในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8834/2542 เกี่ยวกับสโมสรฟุตบอลต่างประเทศ ท่านผู้อ่านโปรดจินตนาการถึงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสโมสรฟุตบอลอย่างลิเวอร์พูล แมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด บาร์เซโลนา รีลแมดดริด ฯลฯ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย ขณะเกิดเหตุ แต่มีบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาตจากสโมสรดังกล่าวนำไปจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเทศไทย จึงมีประเด็นเรื่องสมควรเพิกถอนฐานเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปหรือไม่ ศาลฎีกาวางหลักสำคัญเกี่ยวกับการตีความกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาว่าเมื่อกฎหมายฉบับใดเป็นกฎหมายอนุวัติการของอนุสัญญา ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หากมีปัญหาเกี่ยวกับการหาเจตนารมณ์หรือตีความศาลอาจพิจารณาอนุสัญญาหรือข้อตกลงระหว่างประเทศที่กฎหมายมุ่งประสงค์อนุวัติการโดยตรง เพื่อให้ได้ความหมายที่

ภาพจาก http://pngimg.com/imgs/logos/manchester_united/

ชัดเจนของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในคำพิพากษาดังกล่าว เนื่องจากกฎหมายมิได้มีบทนิยามของคำว่า “เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป” ศาลฎีกาจึงได้นิยามความหมายของคำว่า “เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป” (well-known mark) โดยการอ้างอิงข้อตกลงว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญาเกี่ยวกับการค้า (TRIPs Agreement) และอนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม (Paris Convention) แล้ววางหลักการดังกล่าวอย่างชัดเจนและแจ่มแจ้ง ว่าการแพร่หลายนั้นไม่จำเป็นต้องแพร่หลายต่อสาธารณชนโดยทั่วไป แต่แพร่หลายเฉพาะกลุ่มบุคคลที่ใช้สินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องก็เพียงพอ และการพิสูจน์ความแพร่หลายก็อาจพิสูจน์ด้วยการส่งเสริมการขายในกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้น ๆ ดังนั้น ความแพร่หลายของสัญลักษณ์สโมสรฟุตบอลต่างประเทศจึงต้องพิสูจน์เฉพาะการแพร่หลายในกลุ่มบุคคลที่ชื่นชอบกีฬาฟุตบอลต่างประเทศ การพิสูจน์ก็เพียงเพื่อการพิสูจน์จากนิตยสารกีฬาฟุตบอล หรือรายการแข่งขันฟุตบอลที่มีการถ่ายทอดเข้ามาในประเทศไทย

อิทธิพลของคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าวนำไปสู่การที่กระทรวงพาณิชย์ออกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป 2547 (ในเวลา 5 ปีต่อมาหลังจากมีคำพิพากษา) เพื่อให้หลักการที่วางโดยศาลฎีกาเป็นกฎหมายและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นที่ทราบกันทั่วไป ในการประชุมระหว่างประเทศเกี่ยวกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา คำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้ได้รับการยกย่องในการนำกฎหมายระหว่างประเทศมาใช้ในศาลโดยตรงเช่นเดียวกับท่านอาจารย์อาโทะกล่าวชื่นชมศาลญี่ปุ่นในคดีคุ้มครองแรงงาน

การตีความ “นักแสดง” ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ เรื่องสิทธินักแสดง

ศาลฎีกาในปี 2555 ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3332/2555 มีโอกาสตีความคำว่า “นักแสดง” ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา 4 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ว่า “นักแสดง” หมายความว่า “ผู้แสดง นักดนตรี นักร้อง นักเต้น นักรำ และผู้ซึ่งแสดงท่าทาง ร้อง กล่าว พากย์ แสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นใด” ในคดีดังกล่าวมีปัญหาว่า ผู้เดินแบบเป็นนักแสดงหรือไม่ ท่านผู้อ่านโปรดจินตนาการว่านางแบบหรือ Model ซึ่งเดินบน catwalk อย่างในรายการช่อง Fashion TV สวมใส่เสื้อผ้าที่มีการออกแบบ และมีการเดินประกอบท่าทางและบุคลิกภาพเฉพาะของนางแบบแต่ละคน อันทำให้เสื้อผ้าแต่ละชุดมีชีวิต มีวิญญาณขึ้นมาจากเสื้อผ้าที่ใช้สวมใส่ทั่ว ๆ ไป จะมีสถานะเป็น “นักแสดง” เพื่อได้สิทธิแต่ผู้เดียว (Exclusive Right) ของนักแสดงตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ฯ หรือไม่ กล่าวอีกนัยหนึ่งศาลควรจะวางหลักเกณฑ์หรือขั้นของการได้มา (Threshold) ของสิทธิดังกล่าว ซึ่งมีทั้งการคุ้มครองทางแพ่งและอาญาอย่างไร

ศาลฎีกามองไปยังหลักการของอนุสัญญากรุงโรมเพื่อการคุ้มครองนักแสดง ผู้สร้างสิ่งบันทึกเสียง และองค์การแพร่เสียงแพร่ภาพ ค.ศ. 1961 (Rome Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisation)

ซึ่งข้อ 3 (บี) นิยามคำว่า “นักแสดง” ว่า “ผู้แสดง นักร้อง นักดนตรี นักเต้นรำ และบุคคลอื่นซึ่งแสดง ร้อง กล่าว พากษ์ หรือแสดงตามบทหรือในลักษณะอื่นที่แสดงออก ซึ่งงานวรรณกรรมหรือศิลปกรรม” สิ่งที่เพิ่มและให้รายละเอียดมากขึ้นจากกฎหมายไทยในอนุสัญญาดังกล่าวคืองานที่แสดงนั้นต้องเป็นงาน “ระดับ” หรือ “ขั้น” ที่เป็นวรรณกรรมหรือศิลปกรรม ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่อาจแสดงหรือพิสูจน์ให้ศาลเห็นได้ว่าการ “แสดงแบบ” หรือ “เดินแบบ” ของนักเดินแบบหรือนางแบบเป็นการแสดงออกซึ่งงานวรรณกรรมหรือศิลปกรรมอย่างไร “งาน” ดังกล่าวจึงไม่ได้รับความคุ้มครอง น่าสังเกตว่าการตีความดังกล่าวเป็นการตีความที่เข้ากับบรรทัดฐานสากลภายใต้อนุสัญญากรุงโรม และทำให้การตีความกฎหมายไทย ซึ่งอาจไม่มีความชัดเจนมีความชัดเจนเป็นมาตรฐานสากลที่อ้างอิงได้

คำพิพากษาศาลฎีกาทั้ง 2 เรื่องที่อ้างถึงนี้ ขออนุญาตยกย่องผู้อยู่เบื้องหลังแห่งคำพิพากษาคือท่านอาจารย์ปริญญา ตีผลดี และท่านอาจารย์อัษฎพันธ์ ประพุทธนิตสาร ความจริงยังมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่พึงยกย่องในวงการนิติศาสตร์ระหว่างประเทศอีกมากมาย โดยเฉพาะในสมัยที่เรียกว่า “ฎีกายุคทอง” ซึ่งท่านผู้พิพากษาศาลฎีกาในยุคนั้นมีเวลาค้นคว้า พินิจพิเคราะห์ และประติบัติประดอยคำพิพากษาได้มากกว่าท่านผู้พิพากษาศาลฎีกาในยุคปัจจุบัน เนื่องจากปริมาณคดีและงานประจำอื่นที่น้อยกว่า แต่วันนี้เมื่อศาลฎีกาไทยใช้หลัก “อนุญาต” ในการกลั่นกรองฎีกาที่ขึ้นสู่ศาลฎีกา เหมือนเช่นที่ศาลสูงสุด (The Supreme Court) ของประเทศสหรัฐอเมริกาใช้หลัก “Certiorari” กลั่นกรองคดีที่ขึ้นสู่ศาลสูงสุดแล้ว จึงเชื่อว่าคำพิพากษาศาลฎีกาแต่ละเรื่องจะวางรากฐานสำคัญสำหรับวงการกฎหมาย และสร้างหลักนิติศาสตร์ที่มั่นคงเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ สร้างความถูกต้องเป็นธรรม และวางรากฐานที่แข็งแกร่งแก่สังคมสืบไป

ภาพจาก <https://www.cbsnews.com/pictures/a-complete-guide-to-the-kardashians-jenners/16/>

ภาพจาก <https://kryptomoney.com/blockchain-implementation-transportation-industry-bita/>

ภัทรศักดิ์ วรรณแสง
ผู้พิพากษาศาลฎีกา

หลักกฎหมายการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตาม แนอคำพิพากษาศาลฎีกา

การขนส่งหลายรูปแบบ (Multimodal Transportation)

ก การขนส่งคราวเดียวกันอาจประกอบด้วย การขนส่งหลายวิธีหรือหลายรูปแบบ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศระหว่างประเทศต้นทางกับประเทศปลายทาง ผู้ประกอบการโลจิสติกส์มักจะมีความเชี่ยวชาญการขนส่งแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 ทำให้การให้บริการขนส่งสามารถใช้ประโยชน์จากการขนส่งรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกันได้ เกิดการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นพันธมิตรทำธุรกิจครบวงจร ทำให้สามารถให้บริการขนส่งสินค้าแบบ door-to-door โดยมีผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารสัญญา

หลักการขนส่งหลายรูปแบบ

ตามพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 มาตรา 4 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ” หมายความว่า การรับขนของโดยมีรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกันตั้งแต่ 2 รูปแบบขึ้นไป ภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว โดยขนส่งจากสถานที่ซึ่งผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้รับมอบของในประเทศหนึ่งไปยังสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นสถานที่ส่งมอบของในอีกประเทศหนึ่ง.....” การขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบจึงต้องเป็นการขนส่งระหว่างประเทศ 2 รูปแบบขึ้นไป ภายใต้สัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบฉบับเดียว โดยคิดอัตราค่าขนส่งเดียวตลอดเส้นทาง ความต่อเนื่องนั้นไม่ได้หมายความว่า การขนส่งจะต้องส่งต่อกันในทันที แต่หมายความว่าไม่มีผู้ประกอบการขนส่งสัญญาอื่นมาตัดตอนการขนส่ง

ในช่วงใดช่วงหนึ่ง สัญญาขนส่งหรือใบตราส่งต่อเนื่องจะต้องครอบคลุมความรับผิดชอบของผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องตลอดสายการขนส่ง ตามพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 มิได้มีบทบัญญัติให้บุคคลที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ได้ใช้บริการในการปฏิบัติตามสัญญาขนส่งต่อเนื่องฯ ต้องร่วมกันรับผิดชอบกับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ซึ่งแตกต่างจากกรณีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และพระราชบัญญัติการรับขนของทางทะเล พ.ศ. 2534*

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15081/2556 สำเนาใบตราส่งระบุข้อความตอนบนว่าใบตราส่งสำหรับการขนส่งในมหาสมุทรหรือขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Bill of Lading for Ocean Transport or Multimodal Transport) อันเป็นรูปแบบการขนส่งที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบในสัญญาขนส่งเดียวกัน จากสถานที่รับของในประเทศไทยไปยังสถานที่ส่งมอบของในประเทศไนจีเรีย เป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และมีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1790/2555 วินิจฉัยทำนองเดียวกัน

ข้อสังเกต ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15078/2556 ซึ่งวินิจฉัยสรุปได้ว่าแม้ใบตราส่งฉบับหลัง จะเป็นใบตราส่งสำหรับการขนส่งสินค้าทางทะเลก็เป็นเรื่องนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ขนส่งแต่ละรูปแบบกันเอง ไม่มีผลกระทบต่อสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

การประกอบกิจการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต้องจดทะเบียนหรือจดทะเบียน (“การจดทะเบียน” ใช้สำหรับผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องฯ ที่ได้จดทะเบียนในต่างประเทศตามมาตรา 45) หรือไม่?

เมื่อผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบมีความรับผิดชอบสูง จึงต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการขนส่งต่อเนื่อง

หลายรูปแบบในหมวด 2 ตั้งแต่มาตรา 39 ถึงมาตรา 64 เช่น ตามมาตรา 39 และมาตรา 40 ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบต้องมีสภาพเป็นบริษัท และต้องจดทะเบียนผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ตามมาตรา 41 ต้องมีหลักประกันความรับผิดตามสัญญา ตามมาตรา 42 ใบอนุญาตประกอบการมีอายุ 5 ปี ทำให้รัฐต้องตรวจสอบผู้ประกอบการในเวลาที่ครบกำหนดอนุญาต

ข้อสังเกต คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15081/2556 การจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบเป็นเพียงวิธีการควบคุมการประกอบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพเท่านั้น หาได้มีผลเปลี่ยนแปลงการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามความหมายในบทนิยาม พระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 มาตรา 4 ให้เป็นอย่างอื่นแต่อย่างใด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15078/2556 วินิจฉัยว่าการที่ไม่พบชื่อจำเลยทั้งสี่เป็นผู้ขึ้นทะเบียนไว้ หาได้มีผลตามกฎหมายที่จะต้องถือว่าจำเลยทั้งสี่เป็นผู้ขนส่งสินค้าทางทะเล

ตามคำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองฉบับนี้โจทก์ฟ้องให้จำเลยรับผิดในฐานะที่เป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าต่อเนื่องฯ ซึ่งมีอายุความ 9 เดือน คดีโจทก์จึงขาดอายุความ (ตามมาตรา 38 สิทธิเรียกร้องใด ๆ อันเกิดจากการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะมิมูลกรณีจากสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบหรือละเมิด ถ้ามิได้ฟ้องคดีต่อศาล ภายใน 9 เดือน นับแต่วันที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้ส่งมอบของ หรือควรจะส่งมอบของให้ เป็นอันขาดอายุความ”) โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ว่าจำเลยไม่ใช่ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าต่อเนื่องฯ เพราะไม่ได้จดทะเบียนตามมาตรา 39 ไม่อาจใช้อายุความ 9 เดือนได้ ต้องใช้อายุความตามสัญญารับขนของทางทะเล ซึ่งมีอายุความตั้งแต่ 1 ปีถึง 10 ปี แล้วแต่กรณี (อายุความการรับขนของทางทะเลให้ดูคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4206/2549) ซึ่งศาลฎีกา วินิจฉัยว่า แม้จำเลยจะไม่ได้จดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าต่อเนื่องฯ ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นสัญญาขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ จำเลยจึงยังคงอ้างได้ว่าตนเป็นผู้ขนส่งต่อเนื่องฯ และยกอายุความ 9 เดือนขึ้นต่อสู้ได้ และมีข้อสังเกตด้วยว่าแม้โจทก์จะตั้งฐานแห่งคำฟ้องว่าเป็นการกระทำละเมิด ก็ยังคงมีอายุความ 9 เดือนอยู่ดีตามมาตรา 39 (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19464/2555 ฟ้องโจทก์เป็นการฟ้องตามพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 จึงไม่อาจนำอายุความหนึ่งปีตาม ป.พ.พ. มาตรา 448 มาใช้บังคับได้)

ข้อสังเกต คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15078/2556 การที่จำเลยที่ 3 ลูกหนี้ร่วมคนหนึ่งยกอายุความขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การ จึงมีผลเท่ากับว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 ซึ่งเป็นลูกหนี้ร่วมยกอายุความขึ้นต่อสู้ด้วย แม้ว่าจำเลยที่ 1 และที่ 2 จะขาดนัดยื่นคำให้การก็ตาม ซึ่งตามคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับนี้ ยกเหตุผลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 59 (1) มาวินิจฉัยว่ากระบวนการพิจารณาที่คู่ความร่วมคนหนึ่งทำขึ้นคือการยกอายุความขึ้นต่อสู้ ย่อมถือว่าทำโดยคู่ความร่วมคนอื่น

ด้วย ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าตามมาตรา 59 (1) เป็นกรณีการดำเนินการเกี่ยวกับวิธีพิจารณา ไม่อาจตีความ รวมถึงกรณีที่จำเลยคนหนึ่งยกประเด็นในเรื่องคดีขาดอายุความ ซึ่งเป็นกฎหมายในส่วนสารบัญญัติเป็นข้อต่อสู้คดี ซึ่งจะมีผลถึงจำเลยร่วมคนอื่น ซึ่งยื่นคำให้การ แต่ไม่ได้ยกเรื่องอายุความขึ้นต่อสู้ รวมทั้งจำเลยร่วมคนอื่นที่ขาดนัดยื่นคำให้การด้วย

การอุทธรณ์

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 530/2559 ตามใบตราส่งในช่องผู้รับตราส่ง หรือคำสั่ง ระบุว่า "ตามคำสั่ง" จึงเป็นใบตราส่งต่อเนื่องชนิดโอนให้กันได้ประเภทออกให้แก่บุคคลเพื่อเขาส่ง ซึ่งตามมาตรา 22 (2) แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ พ.ศ. 2548 บัญญัติให้ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องมีหน้าที่ส่งมอบของแก่บุคคลซึ่งได้เวนคืนต้นฉบับใบตราส่งต่อเนื่องฉบับใดฉบับหนึ่ง ซึ่งได้สลักหลังโดยชอบ

หน้าที่ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องที่ต้องบอกกล่าวผู้ตราส่ง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 530/2559 การที่ผู้รับตราส่งตามคำสั่งเดิมของโจทก์ (ผู้ตราส่ง) ไม่มารับสินค้า จึงเป็นกรณีที่ผู้รับตราส่งปฏิเสธไม่มารับสินค้า จำเลยที่ 2 ผู้ประกอบการขนส่งต่อเนื่องได้บอกกล่าวไปยังโจทก์ทันที และตามเอาคำสั่ง การที่โจทก์มีคำสั่งให้จำเลยที่ 2 เก็บสินค้าตามฟ้องต่อไปหลังจากที่เก็บไว้นานถึง 9 เดือนเศษแล้ว จึงเป็นคำสั่งที่สร้างภาระและความเสียหายแก่จำเลยที่ 2 เกินสมควร จึงเป็นคำสั่งที่ไม่อาจปฏิบัติได้ตามมาตรา 23 วรรคสอง จำเลยที่ 2 แจ้งโจทก์ว่าได้ปล่อยตัวสินค้าให้แก่ลูกค้าไปเนื่องจากว่าหากยังเก็บตัวสินค้าต่อไปจะทำให้ขาดทุนมากยิ่งขึ้น จึงเป็นการที่จำเลยที่ 2 บอกกล่าวแก่โจทก์โดยไม่ชักช้า จำเลยที่ 2 จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ค่าเสียหาย

ปัทมกะ

สอบอย่างไรให้ได้ทุน

นายไพศาล อภิรมย์วิจิตร

ปติกรรณานุกรมการส่วนบริหารจัดการคดี

สบายเรียนผมเป็นเด็กที่อ่อนวิชาภาษาอังกฤษมาก ๆ สอบตกทุกครั้ง ยิ่งสอบตกยิ่งทำให้เกลียดวิชาภาษาอังกฤษ พยายามหลีกเลี่ยงไม่เข้าเรียนมาตลอด จนกระทั่งเรียนระดับปริญญาตรีผมเริ่มกังวลความอ่อนในวิชาภาษาอังกฤษของตัวเอง จึงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้วยวิธีง่าย ๆ ที่สุดคือท่องศัพท์ทุกวันด้วยความคิดแบบง่าย ๆ คือถ้าเรารู้ความหมาย เราก็ตอบคำถามได้ และทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น แต่ด้วยคณะที่เรียนไม่ได้ใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นหลัก ผมจึงไม่ได้ให้ความสนใจวิชาภาษาอังกฤษ จนเรียนจบเข้าทำงานที่ศาล จุดเปลี่ยนคือปลายปี 2551 หัวหน้า (พี่นายดา) เอาใบประกาศสอบไปฝึกอบรมที่ The University of Nottingham มาให้ลองสอบ สมัยนั้นข้อสอบออกเพียงระเบียบศาล ประกอบกับไม่ค่อยมีคนสมัครกันเท่าไร คงเพราะด้วยความกลัวภาษาอังกฤษ หลักสูตรฝึกอบรมเป็นภาษาอังกฤษ (มีสำเนาแปลไทยให้ฟัง) ผลคือผมสอบได้ นี่เป็นครั้งแรกที่ได้ไปต่างประเทศ ความกังวลมาเติมไปหมด เราคุยกับคนอังกฤษเรื่องใหม่ เราจะไปไหนมาไหนยังงงตั้งครึ่งเดือน แต่เมื่อไปถึงกลับไม่ยากอย่างที่คิด เราฟังเขาเข้าใจบ้าง แม้จะไม่ทั้งหมด ประกอบกับมีเพื่อน ๆ พี่ ๆ หลายคนไปด้วยกันเป็นกลุ่ม ในห้องเรียนก็มีสำเนาแปลไทยให้ เมื่อฝึกอบรมเสร็จกลับมา (ปี 2552) ผมได้กำลังใจจากการไปฝึกอบรมครั้งนี้ว่าเราสามารถสื่อสารกับคนต่างชาติได้ ผมจึงตั้งเป้าหมายพัฒนาภาษาอังกฤษของตัวเอง เริ่มจากหาที่เรียนเพิ่มเรียนเสริม แต่คอร์สเรียนแต่ละที่แพงมาก จึงเลือกเรียนที่ AUA (ทุนตัวเอง) โดยครั้งนั้นผมสอบวัดระดับได้เพียง level 5 ทำให้รู้ว่าผมต้องพยายามมากกว่านี้ จึงตัดสินใจเรียน AUA และเริ่มเปลี่ยนการใช้ชีวิตประจำวันให้ทุกอย่างเป็นภาษาอังกฤษ มองป้ายภาษาไทยก็พยายามแปลเป็นภาษาอังกฤษ ต่อมาปี 2555 ผมได้สิทธิสอบไปต่างประเทศอีกครั้ง ครั้งนี้มีข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมา และผมสอบได้ไปฝึกอบรมที่ Durham University ผมได้ไปอังกฤษอีกครั้ง ผมมีความมั่นใจมากขึ้น กล้าที่จะพูดคุย และและครั้งนี้ผมได้พบกับท่านอ็อฟ (สิริสิทธิ์ อนันตสมบูรณ์ ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมา) ซึ่งเก่งภาษาอังกฤษมาก ท่านอ็อฟบอกว่าท่านเรียนจบคอร์ส AUA เมื่อกลับมาผมตั้งใจจะเรียน AUA ต่อให้จบ แต่ไปได้เพียง 15 level ก็เลิก เพราะภาระค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ประกอบกับศาลเปิดสอบทุนเรียนภาษาอังกฤษที่ Wall Street ผมจึงลงสอบและได้ทุน การเรียนที่ AUA และ WSE ต่างกันมาก ที่ AUA เน้นการสนทนาไม่ได้ไวยากรณ์เท่าไร เรียนเป็นกลุ่ม ช่วยกันเรียนได้ ส่วน WSE เน้นไวยากรณ์ เรียนคนเดียว สอบคนเดียว ฟังใครให้ช่วยเราไม่ได้ฝึกด้วยความสามารถของตัวเองเต็ม ๆ ต่อมาปี 2559 ศาลเปิดสอบทุนญี่ปุ่นเพียงประเทศเดียวและผมสอบได้ ไปฝึกอบรมที่ Tsukuba university ที่นั่นได้พบและพูดคุยกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ ที่มีประสบการณ์สอบทุน นำมาสู่แนวคิดที่จะสอบทุน LL.M. ของ Chicago-Kent College of Law ผมลงสอบทุน CK กลางปี 2559 และได้ทุนของ CK เรียน LL.M. (International Transaction Law) ปัจจุบันผมสำเร็จการศึกษาได้วุฒิ LL.M. ปริญญาโท ทางกฎหมาย จากสหรัฐอเมริกา จาก

คนที่อ่อนภาษาอังกฤษ เกลียดภาษาอังกฤษมาตลอด ไม่เคยแม้แต่จะคิดว่าตัวเองจะมาถึงขนาดนี้ ผมไม่ใช่คนเก่งแต่เพราะความพยายาม ทุกวันนี้ผมยังรู้สึกตัวอ่อนไม่เก่งภาษาอังกฤษ ผมยังไม่สามารถข้ามกำแพงความยากของมันไปได้ แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลที่จะทำให้ผมหยุดพัฒนา ถ้าอยากเริ่มต้น เพียงแค่ปรับใจให้ “รัก” ในภาษาอังกฤษแล้ว กำลังใจในการเรียนรู้นั้นจะตามมา

แรงบันดาลใจที่ทำให้สมัครสอบทุน คงเพราะอยากไปต่างประเทศ การจะไปต่างประเทศไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ สำหรับข้าราชการอย่างเรา การสอบทุนไปจึงเป็นวิธีที่พอจะเป็นไปได้ด้วยความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ คงเป็นเรื่องของความอยากรู้อยากเห็นว่าประเทศอื่นเขาใช้ชีวิตอย่างไร มีความเป็นอยู่อย่างไร และสุดท้ายความรู้ที่ได้รับจากหลักสูตรในการไปฝึกอบรมแต่ละครั้ง

การเตรียมตัวเพื่อสอบชิงทุน ข้อสอบเกี่ยวกับระเบียบศาล ผมหาข้อมูลตามหัวข้อเนื้อหาในประกาศรับสมัครตาม website ของสำนักต่าง ๆ ในศาลยุติธรรม อ่านหัวข้อระเบียบแล้วพยายามคิดว่าถ้าเราออกข้อสอบ เราจะถามอะไร ดูระเบียบใหม่ ๆ หนังสือเวียนใหม่ ๆ ข่าวที่เป็นปัจจุบันทั้งไทยและต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศที่เปิดสอบทุน ส่วนข้อสอบภาษาอังกฤษ ใช้การอ่านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นหลัก การเตรียมสอบภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องที่ทำกันได้เพียงเดือนสองเดือน แต่ต้องทำมาเรื่อย ๆ อาศัยความคุ้นเคยในศัพท์ต่าง ๆ ต้องเริ่มคิดและใช้ชีวิตให้มีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องจนเป็นนิสัย ที่เหลือคือเตรียมร่างกายให้พร้อม

แนวข้อสอบ ข้อสอบเกี่ยวกับระเบียบศาล ส่วนใหญ่จะออกภายในขอบเขตที่ระบุในประกาศ ซึ่งสามารถหาข้อมูลได้ตาม website ของหน่วยงานเจ้าของเรื่องนั้น ๆ อย่าลืมว่าเป็นข้อสอบปรนัย การอ่านเตรียมสอบให้อ่านเน้นปริมาณ อ่านให้ได้มากและกว้าง ไม่ต้องท่องจำเหมือนเตรียมสอบข้อสอบอัตนัย ข้อสอบภาษาอังกฤษมีการพัฒนาปริมาณข้อสอบและความยากขึ้นเรื่อย ๆ ครั้งล่าสุดที่ผมสอบไป Tsukuba (ปี 2559) ข้อสอบเน้นไวยากรณ์มาก ตัวเลือกล้วนข้างใกล้เคียงกัน การทำข้อสอบเมื่ออ่านโจทย์เสร็จให้ตัดตัวเลือกที่ไม่ใช่ออก จะช่วยการตัดสินใจมากขึ้น แบ่งเวลาให้พอดีกับข้อสอบอย่าใช้เวลาในการอ่านและคิดแต่ละข้อนานเกินไป เพราะทุกข้อคะแนนเท่ากัน

ประโยชน์ที่ได้รับหลังจากไปฝึกอบรม ทุน สิ่งที่ได้แน่นอนคือพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ ความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และความรู้ในเนื้อหาหลักสูตร ซึ่งแสดงให้เห็นความแตกต่างในแต่ละประเทศ สามารถนำมาประยุกต์ใช้และทำความเข้าใจในเนื้อหาทางที่ปฏิบัติอยู่ได้จริง

สิ่งที่อยากฝากให้ผู้สนใจ จากที่ได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ ทั้งที่สอบได้และสอบไม่ได้ สิ่งที่ยากที่สุดในการสอบ ไม่ใช่การหาข้อมูลเตรียมความพร้อม ไม่ใช่การอ่านให้ครอบคลุม แต่คือการเอาชนะใจตัวเองให้ไปสอบ การเปิดใจยอมรับความท้าทายและสิ่งใหม่ที่จะเกิดขึ้น ข้อสอบเป็นปรนัยคำตอบอยู่ในกระดาษสอบแล้ว เราแค่เลือกมันออกมา คุณไม่เสียอะไรในการไปสอบ อย่าปิดกั้นความสามารถตัวเองด้วยความกลัว ถ้าคิดจะพัฒนา อย่ากลัวที่จะเริ่มทำ

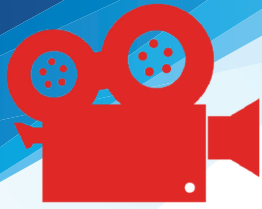
“Life is like riding a bicycle to keep the balance you must moving”

*นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (TU38)

นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง (RU51)

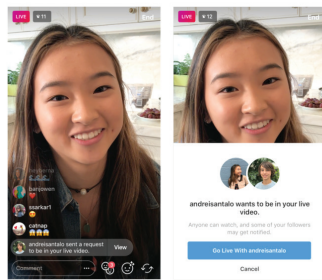
เนติบัณฑิตไทย รุ่น 56

LL.M. Chicago-Kent College of Law, Illinois Institute of Technology

Youtubers

ภาพจาก <https://lasthopecoth.wordpress.com/2017/04/10/รางวัลของ-youtuber/>

ภาพจาก <http://thaimarketing.in.th/2017/11/24/you-can-now-request-to-join-someones-instagram-live-stream38195/>

YouTube

YouTube ได้รับการยอมรับว่าเป็นแหล่งรวมวิดีโอแหล่งใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลกอินเทอร์เน็ต นับตั้งแต่เปิดให้ใช้งานเมื่อปี พ.ศ. 2548 จนถึงวันนี้ YouTube กลายเป็นเว็บไซต์อันดับหนึ่งของการค้นหา, รับชม และเผยแพร่วิดีโอที่มีผู้เข้าชมคลิปวิดีโอใน YouTube กว่า 1 พันล้านคนต่อเดือนทั่วโลก

สำหรับประเทศไทยคนไทยมีแนวโน้มใช้งาน YouTube เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งในแง่การเข้าชม, แสดงความคิดเห็น และโพสต์เนื้อหา จนมีการเปิดตัว YouTube ฉบับประเทศไทย หรือเรียกกันอย่างเป็นทางการว่า “YouTube Thailand” เพื่อตอบสนองผู้ใช้งานคนไทยในด้านต่าง ๆ โดยเปิดเป็นช่องทางในการทำธุรกิจให้กับผู้ใช้งาน ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือบริษัทต่าง ๆ อย่างจริงจังเหมือนในต่างประเทศ จึงทำให้เกิดอาชีพที่หลายคนเรียกว่า YouTuber แล้ว YouTuber หมายถึงใคร

YouTuber คือ “ผู้ที่อัปโหลดวิดีโอลงเว็บไซต์ Youtube.com เพื่อแสวงหาผลกำไร” นั่นเอง ทุกวันนี้มีผู้อัปโหลดหลายคน จากหลายช่อง ที่ได้อัปโหลดวิดีโอต่าง ๆ จนมีคนเข้าไปดูเป็นจำนวนมาก และได้รับผลกำไรจาก YouTube ซึ่งวิดีโอเหล่านั้นเกิดมาจากความคิดสร้างสรรค์ของผู้อัปโหลดนั่นเอง

ทำ YouTube 1,000,000 วิวจากคลิปเดียว คนทำได้หร...???

คนทำคลิปวิดีโอ 1,000,000 วิว อาจมีเหตุผลมากมาย ที่อยากทำ แต่คลิปวิดีโอ 1,000,000 วิว เป็นช่องทางหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับนักพัฒนาคลิปวิดีโอ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า 1,000,000 วิว ของแต่ละคนจะสามารถได้รับรายได้ที่เท่ากัน และรายได้นั้นก็มาจากมาจากไหน ใครเป็นผู้จ่ายให้

รายได้ที่เกิดจากค่าโฆษณาที่ผู้ลงโฆษณาจ่ายให้กับนักพัฒนาคลิปวิดีโอโดยไม่ได้อำนาจตามยอดวิว แต่จ่ายเงินให้เรตามจำนวนโฆษณาที่แสดงบนคลิปวิดีโอของเราต่างหาก โดยจะแบ่งรายได้ 55% จากค่าโฆษณา โดยโฆษณานั้นจะถูกแสดงและจัดประเภทโดยวิเคราะห์ผู้ดูเป็นหลัก อาทิ ถ้าทำคลิปขึ้นมา 1 คลิป แล้วมีคนไทยกับคนอเมริกันเข้าดูเท่ากัน รายได้ที่มาจากผู้ดูชาวอเมริกันนั้นจะ

ไกรสร พันธะยาว

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ

แพงกว่ารายได้ที่มาจากผู้ดูชาวไทย เพราะโฆษณาที่เน้นประมูลราคากันดุเดือด จ่ายค่าโฆษณาเป็นเงินสกุล USD รายได้จากโฆษณามุ่งประเทศที่ค่าเงินแพงกว่าเรา จะมากกว่าค่าโฆษณาที่ได้จากผู้ดูชาวไทยถึง 5 เท่า ยกตัวอย่าง เช่น หากมีคนไทยดูคลิป 1 ล้านวิว อาจจะทำเงินได้น้อยกว่าคลิปที่มีโฆษณาจากยุโรปหรืออเมริกาที่มียอดแค่ 200,000 วิวก็ได้

รายได้ต่าง ๆ จะมาจาก Advertiser

หากใครเปิด YouTube ขึ้นมา คงจะคุ้นชินกับโฆษณาต่าง ๆ ที่โผล่ขึ้นมากระหว่างเล่นวิดีโอใน YouTube หรือมีลิงก์แบนเนอร์ใต้ ๆ คลิปบ่อย ๆ โฆษณานั้นแหละ คือหนทางทำรายได้ของเหล่าผู้ผลิตรายการลง YouTube

Advertiser คือเจ้าของสินค้า หรือบริการที่สร้างโฆษณาขึ้นมา (ไม่ว่าจะเป็นคลิปสั้น ๆ, แบนเนอร์, หรือตัวอักษรลอยไปลอยมาธรรมดา) โดยผู้ที่จะกำหนดราคาของโฆษณานั้น ๆ ในรูปแบบ

CPC (Cost per Click) สำหรับโฆษณารูปแบบ Banner กล่าวคือยิ่งคุณคลิกโดนโฆษณานั้นมาก หมายความว่า มีผู้เห็นโฆษณาเยอะ ทำให้เจ้าของสินค้า หรือเจ้าของโฆษณาต้องจ่ายเงินให้แก่เหล่า YouTuber ที่ทำคลิป และนำโฆษณาของเขาไปวางนั่นเอง

CPV (Cost per View) สำหรับโฆษณาที่เป็นคลิปสั้น ๆ ประมาณ 15 วินาที ซึ่งในโฆษณาส่วนนี้จะไม่เน้นเป็นการคลิกเหมือน CPC แต่จะเน้นว่าโฆษณาในรูปแบบคลิปสั้น มีคนดูมากเท่าไร ยิ่งมีคนดูอยู่มาก ก็หมายถึงมีผู้เห็นโฆษณาของเจ้าของสินค้ามากขึ้น และพวกเขาก็ต้องจ่ายเงินตามที่ถูกส่งไว้ให้แก่เจ้าของคลิปที่นำโฆษณาของเขาไปโฆษณาให้ แต่ทั้งนี้ การกำหนดราคาในแต่ละแบบ ก็ขึ้นอยู่กับโฆษณานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน

Publisher ใครว่าไม่สำคัญ

Publisher คือเจ้าของแบนเนอร์ที่ร่วมสร้างรายได้กับ YouTube หรือว่ากันง่าย ๆ เป็นพาร์ทเนอร์ ร่วมกันทำธุรกิจกับ YouTube โดยพวกเขาจะทำการเลือกโฆษณาที่น่าสนใจ และเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในแบนเนอร์ของตนเอง จากนั้นก็นำมาติดกับวิดีโอ เมื่อมีคนมาดูวิดีโอและคลิกโฆษณานั้น ๆ เจ้าของแบนเนอร์ก็จะได้รับค่าโฆษณา เช่น คุณสร้างแบนเนอร์ นำเสนอวิดีโอเกี่ยวกับฟิตเนสและการออกกำลังกายบน YouTube โดยเลือกแบนเนอร์โฆษณาเสื้อผ้ากีฬาของ Adidas มาติดกับวิดีโอ เมื่อเลือกได้แล้ว จะพบว่ามีการกำหนดราคาไว้ที่ CPC = \$0.05 หรือ 1 คลิก ได้ \$0.05 และเมื่อผ่านไป หากมีผู้ชมคลิกแบนเนอร์โฆษณาผ่านวิดีโอในช่องของคุณครบ 1,000 ครั้ง คุณจะได้รับเงินจากกูเกิ้ล เป็นจำนวน \$50 (\$0.05 x 1,000)

จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้เข้าชม (ยอดวิว) ไม่สามารถกำหนดรายได้ของ Publisher ได้ เพราะแท้จริงแล้ว ทุกอย่างล้วนขึ้นอยู่กับราคา CPC และ CTR (Click through Rate คืออัตราส่วนผู้ที่คลิกโฆษณา : ผู้ชมทั้งหมด)

https://www.khaosod.co.th/view_newonline.php?newsid=TVRReE1qWtJPRGt4TKE9PQ==

5,000 คน แต่ CTR มีอัตราการคลิกสอดคล้องกันมากถึง 25% ทำให้มีจำนวนผู้ที่คลิกแบนเนอร์ 25% x 5,000 = 1,250 คน และสร้างรายได้เป็นเงิน \$0.29 x 1,250 = \$362.5 ซึ่งมากกว่าตัวอย่างแรกถึง 36 เท่า แม้จะมียอดวิวน้อยกว่า 20 เท่า

แหล่งที่มา <https://money.sanook.com>, <http://www.juzzmag.com>, <http://www.marketingthai.or.th>, <http://www.startyourway.com>, <https://daily.rabbit.co.th>

Law of Vibration

กฎแห่งการสั่นสะเทือน

ดร.กมนกนกชัย ฉายไฟโรจน์

รองเลขาธิการสภาการศึกษา

ถ้าเราเคยได้ยินคำว่า Butterfly Effect ซึ่งเป็นผลจากการทดลองทางวิทยาศาสตร์ที่พบว่า แม้มือเสื่อกระพือปีกที่บราซิลสามารถทำให้เกิดพายุทอร์นาโด ที่รัฐโคโลราโด สหรัฐอเมริกา ต่อมาคำพูดตามมาที่ว่าเด็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว อะไรประมาณนี้

บทความนี้จึงตั้งใจพูดถึงกฎแห่งการสั่นสะเทือนของพลังงานที่มาจากความคิดและการกระทำของคนคนหนึ่งจะทำให้เกิดสิ่งอื่นตามมาเป็นลูกโซ่

ยกตัวอย่างเช่น ถ้าสมมติว่าในเช้าวันหนึ่งเราตื่นขึ้นมา เราอาบน้ำแต่งตัวจะไปทำงาน บังเอิญเราหยิบโทรศัพท์มือถือมาเช็กตามปกติ แล้วเราก็เผลอไปเปิดไลน์ เลื่อนอ่านไปเรื่อย ๆ เราไปเจอใครคนหนึ่งโพสต์เกี่ยวกับแฟนนอกใจ เนื่องจากจิตมนุษย์มักชอบสอดรู้สอดเห็นเรื่องชาวบ้าน เราเลยตามเข้าไปอ่านแล้วก็เกิดความคิดว่าแฟนเราอาจเป็นแบบนี้ก็ได้นะ จากนั้นเราก็เริ่มหวาดระแวง จับผิด เช็กโทรศัพท์ ชักใช้ไล่เลียงสอบถามกิจกรรมชีวิตของแฟน แล้วเราก็เจอพิรุณหรือพบข้อความแปลก ๆ ในโทรศัพท์ที่ไม่คาดฝัน จากนั้นเราก็ทะเลาะกับแฟน แล้วจากนั้นเรื่องใหญ่ เรื่องไม่สบายใจ และเรื่องทุกซักร้อนอื่น ๆ ก็ตามมาเป็นกระบวนเหินหมื่นนี้เป็นแค่กระบวนการเล่น ๆ ที่เริ่มต้นจากการแค่หยิบโทรศัพท์มาเช็กตามปกติเท่านั้น แต่ด้วยความคิดและจินตนาการของจิตที่ปราศจากการฝึกสติ บางครั้งอาจนำพาชีวิตให้เปลี่ยนแปลงไปตลอดกาลก็ได้ หลายคนอาจเรียกว่าเป็นโชคชะตา แต่ไม่ว่าจะเชื่ออย่างไรมันก็คือการสั่นสะเทือนของความคิดนั่นเอง

ทั้ง ๆ ที่หากเราไม่คิดไกลจนเกินไป และปล่อยชีวิตไปตามเดิม วันนั้นทั้งวันหรือทั้งสัปดาห์หรือทั้งเดือน ชีวิตก็อาจดำเนินไปอย่างปกติสุขก็เป็นได้

สมมติว่าถนนสาธารณะหน้าบ้านคุณเป็นหลุมเป็นบ่อ เหมือนกับที่หน้าบ้านคนอื่น ๆ คนแถวนั้นก็ได้แต่บ่นแต่รอว่าเมื่อไรทางหลวงจะมึงงบประมาณมาซ่อมแซมปรับปรุงซะที วันแล้ววันเล่าก็ไม่มีวี่แวว แต่แล้ววันหนึ่งคุณก็ลุกขึ้นมาใช้เงินส่วนตัวของคุณไปจ้างคนเอายางมะตอยมาเทซ่อมถนนหน้าบ้านคุณยาวเป็นร้อยเมตร คุณอาจเสียเงินไปส่วนหนึ่ง แต่สิ่งที่ได้คือหน้าบ้านคุณมีถนนเส้นใหม่ช่วงหนึ่งเป็นถนนสีดำ สวยงาม ราบเรียบ สิ่งแรกที่คุณได้คือความสุขใจทุกครั้งที่ได้เฝ้ามอง นอกเหนือไปจากการที่คุณออกจากบ้านครั้งใด อย่างน้อยช่วงแรกที่บริเวณหน้าบ้านคุณก็จะมีถนนที่ราบเรียบ คุณรู้สึกได้ถึง ความภูมิใจที่ได้ทำ จากนั้นไม่นาน เมื่อคนอื่นผ่านมาเขาก็จะตั้งคำถามว่าคุณเป็นใคร บ้านนี้คิดอย่างไร หรือทำอะไรจึงมีคนมาซ่อมถนนให้ทั้ง ๆ ที่คุณทำด้วยเงินตัวเอง ต่อมาเมื่อชาวบ้านแถวนั้นทราบว่าคุณลงมือทำเอง มันจะเกิดเป็นการสั่นสะเทือนของการกระทำ คนอื่น ๆ ที่มีกำลังแรงกำลังทรัพย์ก็จะค่อย ๆ ซ่อมถนนหน้าบ้านตัวเองเช่นกัน แล้วการสั่นสะเทือนนี้ก็จะก่อให้เกิดสายใยของการกระทำ จนกระทั่งถนนเส้นนั้นอาจกลายเป็นถนนเส้นใหม่ที่ปราศจากหลุมบ่อ และมีต้นไม้ทั้งดงมาก็เป็นได้ นี่คือตัวอย่างที่เกิดขึ้นบนเกาะลังกาวิเมื่อหลายปีที่ผ่านมา เป็นกฎแห่งการสั่นสะเทือนแห่งการกระทำ

ประเด็นที่อยากจะสื่อ คือหากต้องการเปลี่ยนอะไร ให้เปลี่ยนจากตัวเองก่อน เปลี่ยนพลังสั่นสะเทือนจากตัวเองก่อน ใช้ตัวเราเป็นจุดเริ่มต้นของการปล่อยพลังสั่นสะเทือนออกไปสู่คนรอบข้าง ใช้ตัวเองเป็นแม่แบบของความคิดและการกระทำ เป็นตัวก่อพลังสั่นสะเทือนที่ดีให้พลังสั่นสะเทือนกระจายไปสู่คนรอบข้าง

หลักการในเรื่องนี้มีอยู่ว่า ทุกความคิดและการกระทำของเรา ก่อให้เกิดพลังสั่นสะเทือน ไม่ช้าก็เร็วสิ่งที่เราคิดและกระทำจะกลายเป็น

เป็นรูปร่างในรูปแบบต่าง ๆ อาจจะก่อให้เกิดเหตุการณ์บางอย่าง อาจจะทำให้พบผู้คนบางคน อาจทำให้ความคิดเปลี่ยนแปลงไป จะไม่มีสิ่งใดคงที่ที่เราคิดต่างออกไป เช่นเดียวกัน เมื่อเราทำต่างออกไปจากเดิม ผลลัพธ์ย่อมต่างไปจากเดิมแน่นอน ไม่ช้าก็เร็วเราจะเห็นผลกระทบของความคิด การพูด และการกระทำของเรา นี่คือกฎแห่งเหตุและผล (cause and effect) อันเนื่องมาจากกฎแห่งการสั่นสะเทือน (law of vibration)

ทีนี้ในแง่ของการใช้ชีวิตประจำวัน เราจะนำหลักการนี้ไปปรับใช้อย่างไร

ลองสังเกตง่าย ๆ ให้เริ่มจากกายและจิตใจของเรา ในแต่ละวันจิตใจและร่างกายเราไม่เคยคงที่ กายและจิตเราเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เราไม่ได้มีความสุขหรือมีความทุกข์แบบคงที่เปลา่เลย อารมณ์เรากระเพื่อมไหวและเปลี่ยนแปลงขึ้นลง วันหนึ่งสุข วันหนึ่งทุกข์ บางทีเข้าสู่สุข บ่ายทุกข์ หรือเช้าทุกข์ บ่ายสุข บางทีก็หัวค่ำสุข ตอนดึกทุกข์ อย่างนี้เป็นต้น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะอารมณ์ ความคิด จิตใจ ร่างกาย ล้วนไม่คงที่ ทั้งหมดเป็นพลังงานที่เคลื่อนย้าย เปลี่ยนรูป และสั่นสะเทือนตลอดเวลา พูดง่าย ๆ คือเราคือกลุ่มก้อนของพลังงานที่ไม่หยุดนิ่ง เคลื่อนไหว และถ่ายเทด้วยเหตุนี้ เราถึงสั่นสะเทือนไปตามพลังงานแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบางทีเราก็ถูกสิ่งแวดล้อมชักพาไปโดยไม่รู้ตัว เพราะพลังสั่นสะเทือนเราสั่นไหลโอนไปตามการเหนี่ยวนำของพลังงานรอบตัว ที่สั่นสะเทือนแรงกว่านั่นเอง

โปรดจำไว้ว่าเราทุกคนคือต้นกำเนิดพลังสั่นสะเทือน และทุกสรรพสิ่งในจักรวาลแห่งนี้ก็กำลังปล่อยพลังสั่นสะเทือนออกมาเช่นกัน คนที่คุณเจอ เพื่อนมนุษย์โลกที่อยู่ห่างไกล สัตว์ทุกตัว ทุกชนิด ทะเล ภูเขา รถยนต์ เสื้อผ้า บ้าน ถนน แม่น้ำ แสงแดด ดวงดาว สายลม และทุก ๆ สิ่งก็กำลังส่งพลังสั่นสะเทือนอยู่ตลอดเวลา

จะเห็นได้ว่าในชีวิตประจำวัน เราส่งพลังงานสั่นสะเทือน ออกนอกตัวตลอดเวลา ขณะเดียวกัน ก็รับพลังสั่นสะเทือนจากภายนอกตลอดเวลา นี่คือการสำคัญที่จะต้องฝึกฝนให้เราส่งพลังสั่นสะเทือนที่ดีออกไป และต้องเรียนรู้วิธีปิดกั้นพลังงานสั่นสะเทือนด้านลบมิให้ไหลเข้าสู่ตัวเรา

วิธีการส่งพลังสั่นสะเทือนที่ดีออกนอกร่างกาย สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1. พยายามฝึกจิตรักษาใจ ดูแลอารมณ์ให้ผ่องใสอยู่ตลอดเวลา นี่คือการเคล็ดลับในคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่าพึงละเว้นความชั่ว หมั่นทำความดี และทำจิตให้ผ่องใส หัวข้อสุดท้ายคือการทำจิตให้ผ่องใสนี้แหละที่มีผลสำคัญต่อชีวิตในทุก ๆ แง่มุม แต่เรื่องนี้

ปัจจุบันกลับถูกละเลย ทั้ง ๆ ที่ใคร ๆ ที่ทำจิตให้ผ่องใสได้ คนนั้นจะสุขสบายมากกว่าแน่นอน

2. พูดให้น้อย ทำให้มาก เงียบให้บ่อย นี่คือหลักง่าย ๆ ปัญหาส่วนใหญ่ในโลกนี้คือเกิดขึ้นจากคนพูดมากกว่าคนทำ คนพูดมากมักชักใบให้เรือเสียหรือสร้างความเข้าใจผิดขึ้นมาในหลาย ๆ ด้าน แต่คนทำมาก ยิ่งทำก็ยิ่งมีผลงาน แม้ทำผิดก็จะได้รู้เร็วมากกว่าคนพูดผิด คนพูดผิดไม่รู้ตัวตัวเองกำลังพูดผิด ดังนั้น คนพูดมากจะก่อให้เกิดพลังสั่นสะเทือนแง่ลบ คนพูดน้อย นิ่งนาน จะสร้างพลังดึงดูดแง่บวกมากกว่า

3. ยิ้ม หัวเราะ และอ่อนน้อมถ่อมตน หากใครที่ฝึกนิสัยแบบนี้ได้ก็จะทำให้บรรยากาศรอบข้างดีเสมอ เพราะพลังสั่นสะเทือนจากคนยิ้ม หัวเราะ และอ่อนน้อมถ่อมตนย่อมเป็นพลังงานที่ดีที่สุด ลองคิดดูถ้าในสังคมใดมีคนอารมณ์ดี ที่นั่นจะไม่มีทางเกิดความขัดแย้งรุนแรง หากทำได้ 3 อย่างนี้ เท่ากับว่าคุณได้สร้างพลังสั่นสะเทือนให้กับโลกใบนี้แล้ว

วิธีปิดกั้นพลังสั่นสะเทือนที่ไม่ดีมิให้ไหลเข้าสู่ตัวเราสามารถทำได้ ดังต่อไปนี้

1. หลีกเลียงวงสนทนาบน นินทาคน แก้ว และหยุดกล่าวโทษผู้อื่น

2. หยุดบริโภคข่าวตามสื่อมวลชน

3. จงสงบนิ่ง เมื่อฝูงชนตื่นตระหนก

นี่คือวิธีคร่าว ๆ ในการดำรงชีวิตให้มีความสุขท่ามกลางการสั่นสะเทือนของพลังงานรอบข้าง เพราะทุก ๆ วันที่เราพบปะผู้คน เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเจอการความแปรปรวนของอารมณ์คนซึ่งส่งคลื่นสั่นสะเทือนรูปแบบต่าง ๆ ออกมา

สุดท้ายนี้ขอให้พึงเข้าใจว่าทุกความคิด ทุกคำพูด ทุกการกระทำ ทุกการพรับ่น หรือแม้กระทั่งทุกครั้งที่มีการทอบทสวดมนต์ล้วนส่งพลังสั่นสะเทือนออกไปทั้งสิ่งที่จะต้องระมัดระวังก็คือคุณส่งพลังสั่นสะเทือนแบบไหนออกไป คุณจะดึงดูดเรื่องราวแบบนั้นกลับมา ดังนั้น จงระวังความคิด คำพูด และการกระทำของคุณให้ดี เพราะมันจะมีผลลัพธ์กลับมาสู่ชีวิตของเราทุกคนไม่ช้าก็เร็ว

รอบรั้วศาลฎีกา

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร โปรดเกล้าฯ ให้นำหน่วยราชการในพระองค์ จัดงาน ถววงานภายใต้ชื่อ “อุ่นไอรัก คลายความหนาว” ณ พระลานพระราชวังดุสิตและสนามเสือป่า ระหว่างวันที่ 8 กุมภาพันธ์- 11 มีนาคม 2561 ในการนี้ นายชีพ จุลมนต์ ประธานศาลฎีกา พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ในศาลฎีกา ได้ร่วมแต่งกาย ย้อนยุค และชมการแสดงดนตรี “วนาสินธุ์” ชุดได้ร่มฉัตรไทย เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2561

นายชีพ จุลมนต์ ประธานศาลฎีกา และคณะ เดินทางไปตรวจราชการศาลจังหวัดเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยมี นายวันชัย รัตนสุการย์ ผู้พิพากษา หัวหน้าศาลจังหวัดเกาะสมุย พร้อมด้วยผู้พิพากษา ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ให้การต้อนรับ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2561

นางอุบลรัตน์ ลุยวิกภัย รองประธานศาลฎีกา

เป็นประธานในพิธีเปิดการอบรม เรื่อง “เทคนิคการสร้างสุข ในชีวิตและงาน” ให้แก่ข้าราชการศาลยุติธรรมและเจ้าหน้าที่ ในศาลฎีกา จำนวน 314 คน โดยมี นายเดชา คำสิทธิ เลขาธิการศาลฎีกา เป็นผู้กล่าวรายงาน ในการอบรมครั้งนี้ มีการบรรยาย อภิปราย และกิจกรรมในหัวข้อ Thinking together: Make the Supreme Court Better เมื่อวันที่ 3 - 4 มีนาคม 2561 ณ สวนนนนุช พัทยา จังหวัดชลบุรี

H.E. Dr.Duberli Apolinar Rodriguez Tineo **ประธานสภาผู้**
แห่งสาธารณรัฐเปรูและ H.E. Fernando Quiros
เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐเปรูประจำประเทศไทย เข้าเยี่ยม
คารวะนายชีพ จุลมนต์ ประธานสภาผู้ เมื่อวันที่ 20 มีนาคม
2561 ณ ห้องรับรองประธานสภาผู้ ชั้น 9 อาคารราชบุรี
ดิเรกฤทธิ์ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ

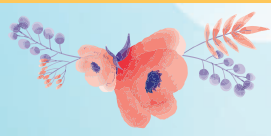
สภาผู้วางแผนกคิาของผู้นำดำรงตำแหน่งทาง
การเมือง ร่วมกับมูลนิธิคอนราด อาเดนาวร์ ประเทศไทย
ได้จัดการสัมมนาในหัวข้อ “การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ”
ให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและ
หนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
จำนวน 120 คน โดยได้รับเกียรติจากนายชนสิทธิ์ นิลกำแหง
รองประธานสภาผู้ เป็นประธานในพิธีเปิดการอบรม เมื่อวันที่
5 กุมภาพันธ์ 2561 ณ โรงแรมเชียงใหม่ พลาซ่า จังหวัดเชียงใหม่

นายสกลศ วัฒนพันธุ์ รองประธานสภาผู้ ได้ให้การ
ต้อนรับคณะข้าราชการศาลอุทธรณ์ภาค 4 ในโอกาสที่เข้าศึกษา
ดูงานระบบการแจ้งการอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาทางอิเล็กทรอนิกส์
จำนวน 12 คน นำโดย นายเกียรติพงศ์ อมาตยกุล ประธานศาล
อุทธรณ์ภาค 4 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561 ณ ห้องประชุม 8/3
และส่วนคำพิพากษาในศาลฎีกา

สภาผู้โดยศูนย์วิชาการงานคดีได้จัดโครงการ
“ศาลยุติธรรมเผยแพรความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน”
ในกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ เรื่อง “ศาลยุติธรรมกับกฎหมาย
ที่ประชาชนควรรู้ และรู้กฎหมาย ไม่ต้องมาศาล” ให้แก่นักศึกษา
สาขานิติศาสตร์ และสาขารัฐศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 120 คน
เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 ณ ห้องประชุมกิจจาทร 2
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์
เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

สกลศ เรืองนุ่น

หัวหน้ากลุ่มงานประชาสัมพันธ์

ถามมา-ตอบไป

รัฐพล ทองมาก

หัวหน้าส่วนคำสับคำร้อง

พัชรินทร์ นิธิพิเชฐ

หัวหน้าส่วนบริหารจัดการคดี

คำถาม

การส่งคำคู่ความหรือหรือเอกสารทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ โดยเจ้าพนักงานไปรษณีย์ หากส่งไม่ได้เพราะ ไม่มารับภายในกำหนด จะถือว่าคู่ความจริงใจไม่รับคำคู่ความหรือ เอกสารหรือไม่

คำตอบ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท.871/2560 ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง ให้ส่งหมายนัดและสำเนาฎีกาให้แก่จำเลยโดยทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 73 ทวิ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 แต่เมื่อไม่มีบุคคลได้รับหมายนัด และสำเนาฎีกาดังกล่าว โดยชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 76 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 กรณียังถือไม่ได้ว่ามีการส่งหมายนัดและสำเนาฎีกา ให้แก่จำเลยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ทั้งการที่จำเลยมิได้ไปรับ ไปรษณีย์กั้นลงทะเบียนตอบรับภายในกำหนด ก็ยังฟังไม่ได้ว่า จำเลยจริงใจไม่รับสำเนาฎีกา ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ ส่งสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อทำการพิจารณาพิพากษา จึงเป็นการ ไม่ถูกต้อง ให้ส่งสำนวนคืนไปยังศาลชั้นต้นเพื่อจัดส่งสำเนาฎีกา ให้แก่จำเลยใหม่

คำถาม

กรณีที่คู่ความมีฎีกลำเนาหลายแห่ง หากการส่งคำคู่ความ หรือเอกสารครั้งก่อน ณ สำนักงานที่ตั้งอยู่แห่งหนึ่ง แต่ครั้งหลังมี การส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ณ สำนักงานที่ตั้งอยู่อีกแห่งหนึ่ง จะถือว่าการส่งคำคู่ความหรือเอกสารครั้งหลังนั้นชอบหรือไม่

คำตอบ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท.393/2560 ศาลชั้นต้นได้ส่ง หมายนัดและสำเนาฎีกาให้แก่จำเลย โดยวิธีปิดหมายที่ฎีกลำเนา

สำนักงานใหญ่ของจำเลยตามคำฟ้อง แต่ตามรายงานเดินทางของ เจ้าหน้าที่ผู้ส่งหมายได้เขียนแผนที่ไว้ด้านหลังใบรับหมายระบุว่าจำเลยมี สำนักงาน 2 แห่งตั้งอยู่ตรงข้ามฝั่งถนนกัน ผู้ส่งหมายไปปิดหมายนัดไว้ที่ สำนักงานที่ตั้งอยู่ที่มีชื่อขอยลงท้ายด้วยเลขคู่ ขัดแย้งกับการส่งหมายนัด ให้แก่จำเลยที่ผ่านมาได้ปิดหมายนัดไว้ที่สำนักงานฝั่งที่มีชื่อขอยลงท้ายด้วย เลขคี่ ซึ่งจำเลยก็ได้รับทราบนัดมาโดยตลอด การส่งสำเนาฎีกาให้แก่จำเลย ตามฎีกลำเนาดังกล่าวจึงเป็นการไม่ชอบ กรณีมีเหตุตามกฎหมายที่จะ อนุญาตให้จำเลยยื่นคำแก้ฎีกาได้ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันฟังคำสั่งนี้ โดยให้จำเลยรับสำเนาฎีกาไปจากศาลชั้นต้น

คำถาม

กรณีที่คู่ความเปลี่ยนแปลงฎีกลำเนาใหม่ไปจากคำฟ้องและความ ปรากฏต่อศาลแล้ว หากมีการส่งคำคู่ความหรือเอกสาร ณ ฎีกลำเนาตาม คำฟ้องอีก การส่งคำคู่ความหรือเอกสารชอบหรือไม่

คำตอบ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

คำสั่งคำร้องศาลฎีกาที่ ท.327/2560 คดีนี้ศาลชั้นต้นส่งหมายนัด และสำเนาฎีกาของจำเลยร่วมให้แก่โจทก์โดยวิธีปิดหมายตามฎีกลำเนา ในคำฟ้อง แต่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงฎีกลำเนาของ โจทก์ในสำนวนว่าเมื่อผู้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนจำเลยที่ 1 ยื่นฎีกา และคำร้องขอทุเลาการบังคับได้แถลงขอให้ศาลส่งหมายนัดและสำเนาฎีกา กับคำร้องดังกล่าวให้แก่โจทก์ไปยังฎีกลำเนาที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ของโจทก์ พร้อมแนบหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลมา ท้ายคำแถลง ศาลชั้นต้น ก็ใช้ฎีกลำเนาใหม่ของโจทก์ดังกล่าวในการติดต่อกับโจทก์ตลอดมา ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นย้อนกลับไปส่งสำเนาฎีกาให้แก่ โจทก์ตามฎีกลำเนาในคำฟ้องอีก จึงเป็นการไม่ชอบ ให้ศาลชั้นต้นส่งสำเนา ฎีกาของจำเลยร่วมให้โจทก์ตามที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ เพื่อให้โจทก์ยื่นคำ แก้ฎีกาภายในกำหนด 15 วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาฎีกา

รอบรู้ชาวอร่อย

เรื่องสิทธิ์ ตันกาญจนานุรักษ์

รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

ต้น

เดือนมกราคมที่ผ่านมาหนึ่งในทีมงานฟ้าศาลฎีกาได้แนะนำร้านอร่อยให้ บก. ไปลองชิม ชื่อร้าน Phada House เลยถือโอกาสให้สมาชิกแก๊งพาไปทานซะเลย เมื่อได้วันว่างตรงกันก็ออกเดินทางจากศาลฎีกามุ่งหน้าห้าแยกปากเกร็ด บนถนนแจ้งวัฒนะ ขับมานิดเดียวก็ต้องยูเทิร์นหน้า Big C แล้วชิดซ้าย เลี้ยวเข้าซอยแจ้งวัฒนะ 14 ขับตรงเข้าไปผ่านทางเข้าหมู่บ้านเมืองทองนิเวศน์ 1 แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเชียงคำ ตรงไปแล้วเลี้ยวขวาเข้าซอยเชียงคำ 1 อีกที ขับตรงเข้าไปอีกประมาณ 100 เมตร จะเห็นพุ่มเฟื่องฟ้าสีชมพูสด อยู่หน้าร้านทางซ้าย ดูภายนอกไม่นึกว่าข้างในจะเป็นร้านอาหาร จากนั้นหาที่จอดรถริมฟุตปาทได้เลย เข้าไปในร้านเป็นลักษณะบ้านเก่าดัดแปลงมาทำเป็นร้านอาหารบรรยากาศสบาย ๆ สบาย ๆ เหมือนมาทานข้าวบ้านญาติ เป็นร้านอาหารแบบ Homemade คือแบบที่ทำทานกันเองที่บ้าน ทราบต่อมาว่าเจ้าของร้านอาหารเป็นสามีภรรยาทำกันเอง สามีเป็นพ่อครัว อดีตนายทหาร ส่วนภรรยาชื่อ ผดา ซึ่งเป็นที่มา

เมนูเย็นน้ำ	เมนูอาหาร	เมนูเดย์
ราดซดผัด 80-	ข้าวผัดหมู/ไก่ 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 120-	ข้าวผัดหมู/ไก่ 80-	ซุปรังสรรค์ 60-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	ซุปรังสรรค์ 60-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-
ข้าวผัดผัดผัด 80-	ข้าวผัดผัดผัดผัด 80-	สเต็กเนื้อ รากสามเกล็ด 250-

ของชื่อร้านเป็นอดีตพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) คอยต้อนรับแขก มีเด็กคอยช่วยเหลืออาหารอยู่เพียงคนสองคนเท่านั้น เปิดเมนูมีอาหารอยู่หลายรายการ แต่ไม่มาก สมเป็นอาหาร Homemade อาหารจานเด็ดเป็นราดหน้าฮ่องกง (80 บาท) อร่อยตรงที่เอาเส้นมาทอดกรอบ รสชาติกลมกล่อมแทบไม่ต้องปรุงเลยทีเดียว จนต้องสั่งมาเบิ้ลอีกจาน ผัดไทยกุ้งสด (80 บาท) ก็อร่อยไม่แพ้กัน นอกนั้นก็ยังมีข้าวผัดปลาสด (80 บาท) ข้าวคลุกกะปิ (120 บาท) และยำปลาสุกฟู (150 บาท) ตบท้ายด้วยของหวานเป็นเค้กมะพร้าวกับเค้กชาไทย (80 บาท, 85 บาท) รสชาติกำลังดี ไม่หวานจนเกินไป อิ่มอร่อยได้รสชาติ บรรยากาศเป็นกันเอง มีโต๊ะบริการแค่ 5 โต๊ะ เพื่อไม่ให้ไปแล้วไม่เสียเที่ยว แนะนำให้โทรไปจองก่อนได้ที 08 1843 6772

บรรยากาศ

★★★★★

รสชาติ

★★★★★

ความคุ้มค่า

★★★★★

The Five Precepts; Rules of Morality

พระพุทธรูปธรรมโลกนาถ

*To abstain from taking life of
living beings.*

*To abstain from taking
what is not given.*

To abstain from sexual misconduct.

To abstain from false speech.

To abstain from intoxicants causing heedlessness.

กฎแห่งศีลธรรม 5 ข้อ

เว้นจากการทำลายชีวิต

เว้นจากการถือเอาของที่เขาไม่ได้ให้

เว้นจากการประพฤติดีกในกาม

เว้นจากการพูดเท็จ

เว้นจากของมึนเมา

